

I 2951

आशा सरकारी
2951 1
ASHA ARCHIVES

॥ २७३ ॥

॥ १ ॥

(मोनिमः) प्रोश्नसु महारो यथा ॥ एवमयश्च तमेकस्मिन्मयमगवानवज्रसखः सर्वतथागत
ः जायवाकित्तद्वयवज्र गालीश्वरीभगे विजहार ॥ एनेकैश्च वज्रयोगिवज्रयोगिनीगतौः भातद्यथा
॥ श्वेतावलेन वज्रयोगिना पीतावलेन वज्रयोगिना ॥ रक्तावलेन वज्रयोगिना ॥ श्यामावलेन वज्र
योगिना ॥ मोहवज्रावज्रयोगिना ॥ पिशुनवज्रावज्रयोगिना ॥ रागवज्रावज्रयोगिना ॥ क्रोः
वज्रावज्रयोगिना ॥ एवं प्रसुरैरेयोगियोगिनीकोटीनियुता सहस्रैः ॥ अथ भगवानवज्रसखः
कृष्णावले समाधिं समापयेदमुदाजहारः ॥ भावाभावविनिर्मुक्तश्चतुरातन्दकतत्परः ॥ नि

प्रपश्यत्सुरयोः हं सर्वसकल्यवजिः ॥ मां न जानन्ति ये मूढाः सर्वप्रवृत्तिस्थितम् ॥ तेषामहं हिता
र्थयिष्याकारेण संस्थितः ॥ अथ भगवती वज्रधात्री श्वरी देववज्री समाधिं समापयेदमुदाजहा
र ॥ शून्यताकरुणाभिन्ना दिव्यकामसुरयस्थिता ॥ सर्वकल्यविहीना हंतिः प्रपश्यः तिराकुला ॥ मां न
जानन्ति यानाथः सर्वस्त्रीदेहसंस्थिताम् ॥ तासामहं हितार्थयिष्याकारेण संस्थितः ॥ अथ भगवान्
कृष्णावले गाढेन भगवती देववज्री वुमयित्वा समालिङ्ग्य वामत्रयते स्म ॥ देवि देवि महारम्यं
हस्यं जातिदुर्लभम् ॥ सायत्सारतरं शेषं सर्वकुडैः सुभाषितम् ॥ शृणु वक्ष्ये महामन्त्रं तत्र राजे

स्वरं परं । नाम्ना वै कलवीर तु सत्यानामाशु सिद्धयः ॥ अथ काश्चिदंतत्रं शृद्धमण्डलस्य हि
 ॥ नान्यमण्डलं ॥ इत्यतः तत्र राजतु दशयेत् ॥ मण्डलं च ॥ रोषस्य प्रविशेयः समाहितः ॥ अ
 दायत्तपरश्च तेषु तस्य तत्र नुदेशयेत् ॥ गुरो मत्तः ॥ पालुध्वै मन्त्रयानपरावगाः ॥ भक्तस
 एष्वरत्रित्य तस्य तत्र प्रदर्शयेत् ॥ एवं बुद्ध्या तु यः कश्चि योगी लोभ विद्विषितः ॥ य एष्यम
 एलाहरे देशयेत् तत्र मुत्तमं ॥ समहायाधि मिश्रं लो विद्यामुत्र मलीकृतः ॥ षष्ठासाभ्यन्तरे
 तस्य मूलः ॥ यस्मा विषयतय मडुते ततो ग्रहः ॥ कालपाशवशकृतः ॥ नरकं नीयते पापी

कायो

यदि बुद्धैरपि रक्षतः नायदिकर्म क्षयादुःखं भुक्ता तु लक्षवत्सरम् ॥ मानुषं प्राप्य ते जन्मतत्र व
 जेता भिद्यते ॥ तस्मात्स एतं चारुवर्त्तयेत् तत्र विदुती ॥ प्रवेश्य तत्र वेशिष्यान् पूर्वमेव परिक्षिता
 न् ॥ ततो हि देशयेत् तत्र त्रिषु लोकेषु तु लभम् ॥ अश्रुतं देशयेद्योपि सोपि गच्छत्यथो गतिं ॥
 सुखपांको भवेत्तस्य यदि बुद्धसमोपि हि ॥ अदाहीनोऽधवा शिष्यः शृणुते जिज्ञासनाय च ॥ भिद्य
 ते मुद्रि वजेण वृष्टिकालेन संशयः ॥ तथा मत्तं मया देशी भाषितं च वरा नने ॥ तत्रैवै कलवी
 रेऽस्मिन् गुरुप्रेष गुरो वतोः ॥ इत्येकलवीराखे वरुमहारोष एतत्रैतत्रावतारण पटल पथ

मः॥ १ ॥ अथ भगवती देवजी भगवन्तव एव महा रोषणा गाढेनालिंगाह ॥ मण्डलस्य हि किं
 यत्मानं वर्त्तनीयं च केन हि ॥ लिखितं च अतथा तत्र मध्ये किं कुरहि मे प्रभो ॥ अथ भगवानाह ॥ मण्ड
 लस्य भवेत्मानं वै कुरु स्तं दिह स्तकं ॥ त्रिहस्तं वा चतुःपञ्च ॥ अथ मानेन वा अधिकं ॥ यस्य तस्यैव चूर्त्तित
 नानावर्त्तितेन वा ॥ चतुरस्रं चतुर्द्वारं चतुस्तोरणाभूषितं ॥ भागेन वा कृमेनैव द्वारं तस्य प्रकल्पये
 त् ॥ द्वारमानेन निर्यूहं तद्वेन कपोलकं ॥ पक्षश्चापितथा वेदी हारा च हारपट्टिकां ॥ मूलसुत्रव
 हितस्याप्यर्द्धतैवरजो भुवं ॥ वजावली च तेनैवा कृतं तस्मांश्च कल्पयेत् ॥ द्वारं त्रिगुणितं कुर्यात्

तत्र द्वारं तोरणा मुत्तमं ॥ विश्ववज्रमथो लिख्यात् वजापाकारवेष्टितं ॥ कल्पवृक्षादिमिथुत्तं
 यणुरोषणं मण्डली ॥ पूटमेकं तु कर्त्तव्यं वक्रवर्परिमण्डली ॥ तस्य पूर्वोदिके विश्वपद्मम
 ह्येसमालिखेत् ॥ नवमे मध्यमे तस्य मध्यस्य अस्त्रुनीलकं ॥ कर्णेण कृतं तत्र वज्रकर्त्तिकः
 पालयुक्तं ॥ पूर्वोदिके कृतं रजःश्वेतवर्त्तिसमालिखेत् ॥ दक्षिणे पीतवर्त्तितु युतं रत्नेन संलि
 खेत् ॥ पश्चिमे रक्तवर्त्तितु रक्तवर्त्तितु विद्वितं ॥ उत्तरे ॥ तस्मात्त्रनुश्यामवर्त्तिसमालिखेत् ॥
 चक्रेण विद्विता कर्त्तिमग्नि कोत्तेशितां लिखेत् ॥ नैमते पीतवर्त्तितु लिखेत् रत्नसुविद्विता

वि

॥ वायवेवतधारत्तारत्तपससुक्रितां ऐशानेश्यामवर्त्ता कुनीलोत्पलसमन्वितां ॥ खड्गसुर्योपरि
 स्थितुसर्वविहङ्गप्रकल्पयेत् ॥ रजोमण्डलमिदं प्रोक्तं मया लोकार्थसाधने ॥ अथ वामण्डलं कुर्यात्पट
 रूपेणासुलिखितं ॥ पूर्ववत्तण्डलं लिख्य मध्ये कृष्णावतलं लिखेत् ॥ संपुटं द्वेषवज्रावैपूर्वं श्वेतावतलं
 लिखेत् ॥ तथा पीतावतलं सयेष्टरत्नावतलं लिखेत् ॥ लिखेदुत्तरे श्यामावतलं वक्रौ मोहवजी श्वेतां नैऋ
 त्ये पीतां पिशुनवजी समालिखेत् ॥ वायुव्यालोहितां देवीरागवजी समालिखेत् ॥ ऐशानेश्यावजी स्याः
 मालिखेत् द्वैपटमण्डलं ॥ अथ मण्डलाधिस्थानमत्र भवति ॥ ॐ श्रीवण्डमहारोषणासपरिवार

सहितप्राग्वत्स्वः ॐ वं होः ॥ अत्र मण्डले अग्निस्थानं कुरु ॐ फट् स्वाहा ॥ अनेनाकृष्य प्रवेश्य वक्रा
 वशीकृत्य पूजयेत् ॥ अथ वज्रामत्रं भवति ॥ ॐ कृष्णावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ श्वेतावतलपूः
 र्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ पीतावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ रत्नावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ श्यामा
 वतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ द्वेषवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ मोहवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ
 पिशुनवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ आरागवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ शिष्यावजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट्
 ॥ ॐ पुष्पादीपंतथापुष्पांशुनेवेशमेव व. पुजापथोपहारेण कुर्याद्वै मण्डलस्य ॥ यदाश्वे

॥ उक्तु ॥

॥ ५ ॥

तावतो माधो सो हव न्यासमन्त्रितः । तस्यैव मण्डलेन यं एवं गीतावलादिके ॥ पञ्चयोगिप्रभे
देन पञ्चमण्डलकल्पनां ॥ कुयोदेकाग्रचित्तेन पुर्वसेवाकृता ॥ मण्डलेपरिवेष्टौवयोगि
नीयोगसंसृतो भोजयेत्तद्यमां सैश्वर्ययेव मुकुमुकुः ॥ २ ॥ अथ कल्पवारादेयश्रीधरासुहरोष
णानेत्रे मण्डलपटलो द्वितीयः ॥ ३ ॥ अथ भगवती साह ॥ कथं शिष्यो भवेत्तद्योगि तयो
त्र तत्र के ॥ निर्विसंकश्च कर्तव्यः कथयस्त्वं महाप्रभो ॥ ॥ अथ भगवानाह ॥ आदौ त्रिंशः
रतांदद्यात्पञ्चशिष्याश्च पोषध ॥ ततः पञ्चाभियेकं नुगुह्यं प्रज्ञातु श्रेष्ठतः ॥ ततो भव्यो भ

वेष्टिष्यः तंत्रं तस्यैव देशयेत् । दुरतो वर्जयेदन्यः सत्यथारौरवं व्रजेत् ॥ तत्रेयं त्रिशरगा गाथा ॥ बुद्ध
गच्छामिशरगां यावदावोधि मण्डलः । धर्मगच्छामिशरगां संघं वा त्वत्प्रदया ॥ तत्रेयं पञ्चशिष्या
गाथा मारगां वैरिकां वापि परपत्नीं मृषां ववः । तजामि सर्वं वत्सर्वं पञ्चमं मयमेव वः । तत्रेयं
पोषधगा गाथा । न सत्वं घातयिष्यामि न हरिष्ये परस्वकं ॥ व्रतं वर्यं च रिष्यामि वर्जयिष्ये
मृषां ववः ॥ प्रमादाय त्वं तं मयं न वदामि कदाचन । न त्वं गीतविभुषाश्च वर्जयिष्यामि सोऽसः
वा ॥ उक्तुः शय्यां महाशय्यां त्रिकालेपि भोजनं । एष पोषधमस्माकं महाशय्यां मनुशिष्याया विष्णु

वं धारि यिष्यामि याथावुद्धेन देशितं । तेन जित्वा शतमारं प्राप्नुवन्त्यसु तसं । भवेयं भवस्विन्नो
 नाशरणां सर्वदेहिनां । संसरा मि भवेयावन्तावत्सु गतयः पुमान् ॥ भवेयं साधु । सर्वाणिमा
 नलोकहिते रते ॥ तत्रायमुदकाभिषेकः ॥ शिष्यं शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलं ध्यात्वा विजः
 यकलशाकुददकमाकृष्य सकारयस्त्वेन । ॐ श्राः सर्वतथागताभिषेकसमश्चिये ॐ इत्ये
 नेनाभिषिच्येत् । तत्रायमुकुटाभिषेकः । वस्त्रादिघटितमुकुटं सर्वरत्नमिवाकलय्य शिष्यं उक्त्वा
 त्तिनमिव ध्यात्वा तद्दिरसि मुकुटं दत्त्वा पूर्ववदभिषिच्येत् । भो विष्णु महाशेषणं श्रावणं श्रवणं

दये हुं फट् । तत्रायं स्वजाभिषेकः । लोहादिमयं कुंतलस्य दक्षिणाहस्ते दत्त्वा पूर्ववदभिषिच्येत् ।
 ॐ हं १ मारय २ सर्वशत्रून् ज्ञानस्वकुं फट् । तत्रायं याशाभिषेकः । ताम्रादिमयं याशं तस्य त
 जनीयूतेनामहस्ते दत्त्वा पूर्ववदभिषिच्येत् । ॐ गृह्ण २ कुरु २ सर्वदुःखान् प्राप्नोत न वश २ महासत्त्व
 ते धर्मते स्वाहा ॥ तत्रायं नामाभिषेकः ॥ शिष्यं वरुण महाशेषणं मुद्रयापविश्य तदाकारेण व
 तमानस्य ॐ हे श्री भगवन् कृष्णावलसिखः त्वं कुं फट् । ततः पूर्ववदभिषिच्येत् । एवं साधक
 स्य कृष्णादिवर्णभेदेन पञ्चावलनाम्नाभिषेको देयः ॥ कृतिपञ्चाभिषेकः ॥ स्त्रीणामनुमु
 कुटाभिषेकं क्वा सिंदुराभिषेकं दद्यात् । सुहृत्सहादेवीरूपं शिष्यामानस्य ॐ भगवति नमः

॥ यत् ॥

॥ ७ ॥

विश्वस्माह वये ऊं फट् ॥ लौहादिकर्तृकां तस्यादक्षिणहस्ते दद्यात् ॥ ॐ कर्तृके सर्वमाराणां
मां सर्वकर्तृये २ ऊं फट् ॥ वामहस्ते नृकपालं दक्षिणहस्ते कृतवा दद्यात् ॥ ॐ वज्रकपाल सर्वशत्रुः
गां रक्तधारय २ ऊं फट् ॥ ततो भगवती मुद्रायोपविश्य तदा कारेण चालं ॥ ॐ हे श्री देवतः
जिसिद्धी लं ऊं फट् ॥ एवं स्त्रियं कृष्णादिवर्णं मे देन यश्च योगिनी नाम्ना भिषिच्येत ॥ प्रासान्त
पुत्राभिषेकस्थाने उपायाभिषेको देयकृतिः ॥ अथ गृह्याभिषेको भवति ॥ शिषो गुरुं
स्त्रादिभिः संपूज्य तस्मै स्वमन्त्रं वांछितं रूपयौवनमणिषु तां नियोतयेत् ॥ ॐ संनिर्गतितां तुः

भ्यं सर्वकामसुखप्रदा ॥ मया कामसुखार्थे ॥ ते गुरुनाथ कृपां कुरु ॥ ततो गुरुनमस्कृत्य शिषो
वहिर्निर्गच्छेत् ॥ ॐ वन्द्यमहरोषण ऊं फट् ॥ इति मन्त्रं जपेति ॥ गुरुः पूनर्नमस्मांसादिभि
रात्मानं पूजयित्वा प्रज्ञाश्च संतर्प्य संपदीभूय तदुद्धृतं शुक्लश्रोतितं यत्कृत्वा दत्वा वस्त्राणां
शिष्यमाहुय तस्य जिह्वायासनासिकागुह्याभां दर्व्यं गृहीत्वा ऊं फट् ॥ कारं लिखेत् ॥ ततो महासुराय
मिति पाठयेत् ॥ तत्र एवं वदेत् ॥ अथाहं ते दुःखज्ञानमुत्पादयामि येनातीतानागतपल्लवना
उद्धा भगवतोऽप्रतिष्ठितनिवारणप्राप्ताः किञ्चन स्वयेदं श्रद्धा मण्डलस्य परतो वक्तव्यं

॥ वृत्त ॥

॥ ८ ॥

॥ अथ वद सितदातस्य शिष्यस्य हृदये स्वकृतसमपयित्वे दं पठेत् ॥ अतितीक्ष्णं ह्ययं स्वकृतश्च गुरोः
राकप्रे स्थितः ॥ भेदयेत्समयं यस्तु तस्य हृदये न तत्परः ॥ जनकोटि सहस्रे पूरय कृत्वा ग्रकानराः ॥ स
र्वांगहृदकाभौति शिरश्च दैकततपराः ॥ भविष्यन्ति तवापेक्षं समयं यदि भेत्यसि ततः शिष्येण वः
कृत्यमेव मह्यति ॥ ततो अथ पठं वथ यित्वा मण्डले पश्चादापयेत् ॥ ततो अथ पठं मुक्तामण्डलं
दर्शयेत् ॥ तस्य विहंत बोधयेत् ॥ ततस्तामेव प्रज्ञां शिष्यस्य समर्पयेत् ॥ कथं तै धारणी रमासे
या उद्देः प्रकाशिता ॥ अति कामति यो मूढः सिद्धिस्तस्य न बोधत पा ॥ ततो गुरुः कर्त्तुं कथये
च्चतुरानन्दविभागं ॥ ततो वहिर्निगच्छेत् गुरुः ॥ प्रज्ञा तु न गनी भूयो कुट्टकेन गृहीतर्जन्यादर्शय

त्रिः किल मुक्तसहसेव समदीयाशुविभक्षणी ॥ वित्तुत्रश्चरत्तत्र भगस्यान्तः प्रवृषणी ॥ साधकेन
वक्तव्यं ॥ किं गहं नोत्सहे मास्त्वदीयाशुविभक्षणी ॥ कार्या भक्तिर्मया स्त्रीणां यावदावोधि मण्डुतः ॥
सा गह ॥ अहो मदीयं पद्मं सर्वसौख्यसमन्वितं ॥ सेवयेद्यो विधानेन तस्याहं सिद्धिदायिनी ॥ कुरुप
क्षेयथा कार्यं धैर्यं धैर्यं प्रयोगतः ॥ स्वयं वक्तुं महारोषणा स्थितो हृद महामुखः ॥ ततः साधकश्च
त्मानश्च गुरु महारोषणा कारेण ध्यात्वा प्रज्ञाश्च द्वेषवज्जरूपेण संपूठं कृत्वा चतुरानन्दालक्षयेत् ॥
ततो निष्पन्ने गुरु प्रमुखं कृत्वा मय मां सादिभिर्गावक कुर्यात् ॥ कृतिप्रज्ञाभिषेकः ॥ ॥

॥ वल्लु ॥

॥ २ ॥

॥ कृत्यक लक्ष्मीरात्र श्रीवल्लु महारोषणा तन्त्रे अविषेक पटलस्तृतीयः ॥ २ ॥ अथ भगव
तीमाह ॥ भावितव्यः कथं वल्लु रोषणा भावकेन हि जप्तं कीदृशं सत्रं वदतं परमेश्वरः ॥ अथ
भगवानाह ॥ मनोनुकुल केदेशे सर्वे पदवज्रि ॥ तत्रापि तत्र यथा लक्ष्मि समाहितः
॥ प्रथमे भावयेत्सैत्री द्वितीये करुणां विभावयेत् ॥ तत्र त्रये भावयेत्तु दितां उपां सर्वशोपतः ॥
ततो हृदि भावयेद्दीर्घं पञ्चदश विस्थितं ॥ रश्मिभिः पुरतो नागा त्रिष्यन्तं वल्लु रोषणां ॥ यत्न
येत्तनसा तत्र पुष्प धूपादिभिर्बुधः ॥ तदग्रे देशे त्याज्यं पूरणं प्रमोदयेत् ॥ त्रिशरणगम

न कुर्याद्यावता धोषणमपि ॥ आत्मानश्च ततो ह्येवा पूरणं यपदिना मयत् ॥ प्रणिधानं ततः कृत्वा को
द्वौ वित्तं तु नाम येत् ॥ नमस्कारं ततः कुर्याद्रश्मिभिः संहारं तु नः ॥ पथित्वामत्र मेतद्विश्रुन्यता
ध्यानमाचरेत् ॥ उं श्रुत्य ताज्ञानवज्रस्य भावात्मकोऽहं ॥ वित्तं येद्रश्मिभिर्दग्धं अहंकारपय
त्नतः ॥ कर्पूरदाहवद्धालारदमीश्चापिन कल्पयेत् ॥ सवर्णा काशसंकाशं क्षणमात्रं तु विभा
वयेत् ॥ शुद्धस्य टिकवत्सु मात्मदेहं विभावयेत् ॥ अग्रतो भावयेत्पश्चात्पर्यं रवं लं चतुष्टयं ॥
निष्पन्नं भावयेत्तेन वातवह्निजलौर्विका ॥ भ्रूंकारं वततो ध्यात्वा रूढा गारं प्रकल्पयेत् ॥ चतु

॥ वसु ॥

१९९ ॥

ॐ
वायव्योत्तरेश्यामाचलश्यामामीशानकेकीर्णवजीसजेत। पश्चात्सप्तशङ्खतिमारभेत॥
योदयान्तिजोदेवोस्वकण्ठोदितगीतिभिः॥ वज्रमैत्रीतुविवर्जित्वाहोहिमासुत्रसंहाच। तोः
कुविशोपकृतमित्तवैजगहिर्गोभाव॥ मोहवज्याः। साकरुणाचित्रश्चातहियकुमाहोहि
तुंसुत्र। सामोहदेहसुदुष्टिश्चहोहृहृजीवविजुत्रापिशुनवज्याः। कीसतुहुरिसविहोहिश्च
सुत्रहिकरसियवेस। तोहृनिमत्तगाकरिश्चमणिश्चहृलोश्चश्चसेय। रागवज्या। यौवनमन्त्रि
मुपेष्टिश्चनिष्कतुसुत्रएदि॥ सुत्रसहाव। वेगोहृचकरहितुमोहंसमाधिधि। कृष्ण

वज्रा॥ सप्रेनेव दंशुलादवाक्रीटिति उहितः॥ पूर्वकेनेवरूपेन ध्यायात्संपुटात्सकंततश्च ता
 चलंहला मोहवजी प्रकाशयेत् रूपं श्वेतावलं कृत्वा पुनः पीतावलं हरेत् कामयेत् पिशुनवजी तु
 कृत्वा पीतावलं सकं॥ हला रक्तावलं तद्वत् कामयेत् रागवजी की॥ कृत्वा रक्तावलात्मानं हन्या श्वाः
 मावलं पुनः शीघ्रावजी नतः काम्य कृत्वा श्यामावलात्मकः॥ अनुराग्यवतु देवीः संहरेत् सर्वमणु
 लं॥ सपुटं वैक मात्मानं भावयेत् त्रिभरं यत्॥ अहंकारं ततः कुर्यात्सिद्धो हं नैव संशयः॥ कृष्णावर्त्ता
 हियो योगी स कृष्णावलभावकः॥ श्वेतगौराहियो योगी स श्वेतावलभावकः॥ पीतवर्त्ता हि

यो योगी स पीतावलभावकः॥ रक्तवर्त्ता हियो योगी सरक्तावलभावकः॥ श्यामवर्त्ता हियो योगी
 सरामावलभावकः॥ कृष्णावर्त्ता तु यानारी द्वेषवजी विभावयेत्॥ श्वेतगौरा तु यानारी मोहवजी
 विभावयेत्॥ पीतवर्त्ता तु यानारी पिशुनवजी विभावयेत्॥ रक्तगौरा तु यानारी रागवजी विभाव
 येत्॥ श्यामवर्त्ता तु यानारी शीघ्रावजी विभावयेत्॥ वज्रयोगी नरः सर्वानारी तु वज्रयोगिनी॥ कृ
 ष्णादिवर्त्ता भेदेन सर्वमेतत्प्रकल्पयेत्॥ अथ वा कर्म भेदेन यश्च भेदेन प्रकल्पयेत्॥ कृष्णा हि मा
 रतो द्वेषश्चेतः शान्तौ स तावपि पीततम्भने पुष्टौ वश्या कृष्टौ वलोहितः॥ श्यामे उच्चारणे ध्यातो

यदा जातिप्रभेदेतः। कृष्णोऽंशः सितो विप्रः पीतश्च एगुलको मतः रक्तस्तु नटः श्यामः स्मृतौ
 रजकश्चैव पि॥ कृष्णकन्या विशालाक्षी कामये कृष्णभावकः॥ सितकन्यां सितात्मा तु पीतकन्यां
 सुपीतकः रक्तोरक्तकन्यां तु श्यामकन्यां तु श्यामकः॥ यातामथ वा गृह्यत धावनापरः॥ का
 मये धिरवित्तेन यथाकोपिन बुध्यते। एताः सिद्धिदा कन्याः पक्षमात्रप्रयोगतः श्रासं शुक्रं भ
 वेद्वर्जं जिह्वा सर्वमालिहेत॥ यावदिह पिवेत्सुत्रं तासामप्यभगे सुर्यं गुडपत्रे वा यावैविद्याः
 यावदिह प्रभक्षयेत्॥ न कर्तव्या च ग्राह्याः पिसिद्धिभक्तौऽन्याथा भवेत्॥ निजाहारसिद्धिं

सर्वदुष्टैः प्रभक्षितं॥ ॥ कृत्येकलक्ष्मीराख्ये श्रीयग्यमहारोषगातत्रे देवतापतलश्चतुर्थः॥ ४ ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि सर्वमन्त्रसमुच्चयं। अथ भगवान् सर्वमादपराजयं नाम समाधिं समापयेदं
 मन्त्रसमुच्चयमाह॥ ॐ यग्यमहारोषगातत्रं पाद॥ मूलमन्त्रः॥ ॐ अवलंङ्गं ह्रीं॥ द्वितीयमूलमन्त्रः॥ ॐ
 पाद॥ तृतीयो मूलमन्त्रः॥ ॐ हृदयमन्त्रः॥ ह्रीं॥ हृदयमन्त्रो द्वितीयः॥ ह्रीं॥ तृतीयो हृदयो मन्त्रः॥
 ॐ ह्रीं क्रीं वग्य रूपे वटं प्रवटं करुं प्रस्फारं प्रस्फारयं रहनं ग्रसं श्वभं जम्भयं स्त
 भयं मोहयं सर्वशक्रां मुखवन्धनं कुरु सर्वशक्तिनीनां ग्रहभूतपिशाचव्याधिजघ्ना

॥ वल्लु ॥

॥ १४ ॥

तां त्रीशायर मर २ मार यर २ रु २ वल्लु रुक २ रक्ष २ मां वल्लु महा सेन सर्व सा शापय ति डें वल्लु
महारोष तां ऊं फट् ॥ माला मंत्रः ॥ नमः सर्वासा परि पूर के भ्यः सर्वतथा गते भ्यः सर्वथा अ
वल्लु का ता नट २ मोट २ सह २ तं २ तिष्ठ २ आ विश २ आः महा मत्त वालकः धुन २ तिगा २ खाः
द २ वि आ मार २ दु खान् भक्ष २ सव नि कु रू २ किरि २ मा हा विषम व जू फट् ऊं २ त्रि वल्लित रः
आन तु क ऊं २ अ वल्ले वे ट फट् स्फा ट य २ ऊं २ अस म त्तिक जा ट महा वल्ल सा त य समान य
त्रों मां हां शब्दं तु लोकः तु वजी त मो त्तु प्रति ह ते वले भ्यः ज्वा ल य त्रा ट अस ह न मः स्वाहा ॥ द्वि

तीयो माला मंत्र ॥ नमः सर्वासा परि पूर के भ्यः सर्वतथा गते भ्यः सर्वथा त्रा ट असो घ वल्लु महा रो
ष ता स्फा ट य ऊं भ्र म य २ त्र हं मां ॥ तृतीयो माला मंत्रः ॥ ॐ ति प आ व लानां सामान्य मंत्रः ॥
विशेष मंत्रास्तु ॥ ॐ कृष्ण वल्ल ऊं फट् ॥ ॐ श्व ता व ल ऊं फट् ॥ ॐ पी ता व ल ऊं फट् ॥ ॐ रं ता व ल
ऊं फट् ॥ ॐ श्या मा व ल ऊं फट् ॥ देवी ना तु सामान्य मंत्रः ॥ ॐ वज्र योगि नि ऊं फट् ॥ मूल मंत्र
ः ॐ प्रज्ञा पार मि ते ऊं फट् ॥ द्वितीय मूल मंत्रः ॥ ॐ वौ हे रि ऊं फट् ॥ तृतीय मूल मंत्रः ॥ ॐ
पिर २ प्रज्ञा व र्द्ध नि ज्वा ल २ मे धा व र्द्ध निः धिरि २ बु धि व र्द्ध नि स्वाहा ॥ माला मंत्रः ॥ विशेष

॥ वल्लु ॥

11 24 11

[illegible]

तीप्रज्ञाधारमिता भगवत्तंगाहमालिंगपमेवजयर्षितांरुलामाह॥ निष्पन्नक्रमयोगेनभावनाकीदृ
शंभवेत्॥ योगिनांवैहितार्थयिपृष्ठितंसफलीकुरु॥ अथभगवानाह॥ निष्पन्नक्रमयोगस्योयो
गीयोगैकतत्परः॥ भावयेदेकचित्तेनममरूपमहनिर्वा॥ कल्पयेत्सन्त्रियंतावत्तवरूपेनापि
निर्भरं॥ गाढेनैवातियोगेनयथेवस्फुटतान्प्रजेत॥ सातरंउहितरंवाथभगिनीभागनेयिकां॥
अन्यांवातातिनीसर्वान्छोम्विनीब्राह्मणीतथा॥ वण्डालिनीनतीवैवजकीरूपजीविकां॥ वृत्तिनीयो
वैवतथाकापालिनीपुनः॥ अन्यांवायथाप्राप्तंस्त्रीरूपेनसुसंस्थितांसेवयेत्सुविधानेनय

॥ वरु ॥

॥ १६ ॥

था भेदोन जायते भेदे तु गुप्तं शृणु शेष तो हस्ति साधकः ॥ श्रुत्वा चोपातयेत्तच्छ्रुत्वा शान
भीषयन् । नेह लोके भवेत्तसिद्धिः परलोपितं वैवचतस्मत्तु प्रसत्य न्तं कर्त्तव्यं न हि गोवरं ॥
डाकिनी मन्त्रवत् गोप्यं व लु शेष ता सा धनं ॥ श्रुत्वा न का सिना म धे मया पुष्टे न दे शितं म
नो नु कुल के दे शो स चो पद व व र्जिते ॥ प्र ह्ने तां समा दाय स्व वे तो र म्य का मि नी ॥ पु द्वा ही वा
यलः सिद्ध प्रज्ञा परमिता प्रिया । भावयेत्तस्य स्वरूपे न गा दे न ये त सा सु धीः ॥ नि र्जन श्रम यं कृत्वा य
था ल ध्या न व स्तु कः ॥ भावयेत्ति भ रं द्वा भां स न्यो न्य दं द यो ग तः ॥ स्त्रियं प्र त्य क्ष तंः कृत्वा सं सु री

चोपवेश्य हि । द्वा भां म न्यो न्य रा गे ता गा द म न्यो न्य मी षये त् ॥ त तो ह स्ति सु ख ध्या यी ॥ ति छे दे का ग्र
मानसः ॥ तथा तत्रैव वक्तव्यं सुखो तेजः करं वचः ॥ त्वं मे पू त्रौ सि भर्ता सि त्वं मे भ्राता पि ता महः ॥ त वा ह
जननी भार्या भा गिनी च भा गने यिका । स पू मिः पू रू षे र्दा सः ॥ त्वं मे खे टा स वे त कः ॥ त्वं मे क पर्द क क्री
डः ॥ त वा हं स्था मि नी म ता ॥ प ते च र ता म्योः त स्या नि भ रं सं पू टा ज लिः ॥ व दे त त्रे दृ शं वा र्क्ष सु खो ते जः
करं परं ॥ त्वं मे मा ता पि तु भार्या त्वं मे व भा गि ने यिका ॥ भा गि नी पु त्र भार्या च त्वं स्य सा त्वं च मा मि का ।
त वा हं सर्व धा दा सः ती क्षा भ क्ति य रा य तः ॥ य क्ष मां रु प या मा तः ॥ ने हं ह स्ति नि री क्ष तौः ॥ त तः सा पु

सुखं श्रिया युष्मद्विलासुर्मुहुः । ददाति श्रुत्वरं मत्तेव ते वक्तुं संसृज्य संवोदयेत्तस्य दर्शयेत्ते
 त्रविभ्रमं । वक्तुं यद्विदं ता कुवेन पीडयेद्दृढं । समुत्थं तन्मुखं दृष्ट्वा नखं दत्त्वा विचालयेत् । वदेत्तस्य
 दृशं वाक्यं भक्षयेत् रोचनं मम । पिवाक्षो भ्यजन पुत्रस्य पिता दाशको भवः । तव गोसामिनी ग्राहं मातं
 राजकुलीत्यपि । मदीयवरतां गच्छ श्वरतां तन्मत्तितरं मया सर्वद्वितीयस्मात् स्वमानार्थमुपाग
 तः । कृतज्ञो भव भावस्तदेहि मे यज्जसुखं ॥ त्रिदलं च कर्जयत्यमथो किं जलुमुषिकं । अहो सुखा
 वती क्षेत्रं रक्तुद्वोपकोभितं । रागिणां सुखदं शान्तं सर्वसकल्यवर्जितं ॥ मामुत्तानेन संपात्य राग

विह्वलमानसां । रक्तं धपादयुगंदत्त्वा समाधोर्दृशीक्षय । स्फुरद्भजंततः पद्ममथारब्धे प्रवेशाय । देहि धाय
 सहस्रं तक्षकोटि मथां बुद्धं । मदीये त्रिदले पद्मे मां सवर्तिसि मन्त्रिते । सकर्जर्जतत्र प्रक्षिप्य सुखैश्चि
 तैः प्रपूजय । वायुवायुसुपद्मे सारासारमनुत्तरं वज्रस्याग्रेण संपुद्धं रक्तवंधूकसंनिभं ॥ प्रवृत्तीमि
 ति तां ध्यायंतद्दीप्त्यै कथं तसां ॥ भावयेत्तज्जकं सौर्यं निरयलो गाढचित्तकः । तस्यै पत्ततुरंदद्याद्विल
 म्बलं प्रियेक्षतां । यावत्स्त्री देहं रूपं क्षणमात्रं विवर्तयेत् ॥ स्त्री मे का जननी रत्नत्रिजगतां सत्सौ
 ख्यदात्री शिवा विद्धे वादिह निदयति मुखराये पापकर्मस्थिताः । ते ते नैव दुःखं गाहनरके रौद्रस
 दृशः शिताः क्रुद्धतो वज्रवह्निदग्धवपुषः तिष्ठन्ति कल्पत्रयं । किं वा योगिताः स्त्रीणां सर्वसहपरिश्रमः ॥

रूपावायदिवारक्षस्त्रीणां वितेप्रतिस्थिता। आशां तावत्स्वजनपरजनंमपि पुष्पातिभिक्षया। सायेदे
वरूपा नान्यथा श्रीवजयोगिन्या। आसा नुदकीर्ततस्यासृष्टिं पृथ्वीयदुरतः। यस्यास्मरतामात्रेण तः
क्षालितभ्यतेसुर्यं गपं वैव विष्णु या स्त्रीणां दिव्यरूपेन संस्थिताः। तामुदाहितां कलासुखं भुजति
मानवाः। तस्मात्तदोषविनिमुक्ते सर्वसंगुतामणिते। पुण्यपुण्य महापुण्य प्रदादं कुरु भूमिके
तत्रस्यां गाठ तोट्टा स्था कंद जेपी डयेत्। कुर्वन्शीलारं योगीतां व कुर्याद्विनमिको॥ कुर्यात्स्वसु
खोदयं वर्थवर्थ अदोलवालनं। वन्धजानुग्रहं वेव वर्थजाल्पसुमर्दनं। पादधारता वन्धवर्ध
मिवापितं। वर्थसमदत्तकं वैव वन्धयित्रकसंज्ञकं। भ्रमरीजालवन्ध अथत्रारुहोर्दपादकं॥

तथैव कर्मवन्ध सर्वतोभद्रमेव य। ततपर्यक्रम्येत्तु स्त्रियं चोत्कुटकासनां। कलावाक्ययुगं
स्वर्धेतस्या गाठ न योजयेत्। स्वस्य वाक्ययुगं तस्याः कक्षमथादिनिगतं। पश्येत्प्रक्षिप्य वजं तुः
ख्यातो वन्धसुरोदयः। द्वयो हस्तयुगवेणी वद्ध मनो न्ययोगतः। षष्ठ्या लयो दाभ्यां ख्यातो यः
दोलवालनः। तस्या जानु द्वयं स्वस्य हृदि कलातुसंपूटं। दोलवालन करन्यासा द्वयो यजानु कग्र
हः। अस्याः पादतलौ स्वस्य योरु मूलेनियोजयेत्॥ सुरोदय करन्यासा द्वयो यं योरु मर्दनः॥
तस्याः पादतलौ नाभौ हृदि पाश्वर्येपि हि। दोलवालन करन्यासा द्वयो यं पादधारताः॥

॥ ३१३ ॥

॥ १२ ॥

तस्मात्तद्वर्गभूमौ सस्याप्यक्रोडकोटरे ॥ सुखिदयकरास्याद्वन्द्वोयं भूमिश्चापितः ॥ तामुल्लु
हकेन संस्थाप्य द्विपादश्च प्रसारयेत् ॥ वधः समन्तकोज्ञेयः प्रत्येकं वापि सारयेत् ॥ तस्याः पादयु
गं वक्त्रं कृत्वा वामे प्रयोजयेत् ॥ सद्योपि सन्मुख्ये वापि हृदा स्थवरीं स्थूयते ततः ॥ हस्तादिमर्दनं कुर्या
द्वन्द्वोयं चित्रसीजकेः ॥ पुनः सुखदयं कृत्वा तामुल्लानेन पातयेत् ॥ सद्यो नवकरेणैव वज्रं पमे
निवेशयेत् ॥ तस्याजान्तले गृह्य कफात्पुच्छं त्रियोजयेत् ॥ अनाम्यवेणो हस्तेन भूमरीजालक
तिष्ठतस्मृतं ॥ तस्यापादयुगं दद्यात्स्वस्त्यधोपरि निर्भरं ॥ यत्राहूहो हयं वधो वेदावेश

प्रयोगतः तस्यावामं पदं स्त्वध्वे सव्यं वामोरु मूलतः ॥ तस्यासव्यं पदं स्त्वध्वे वामं सव्योरु मू
लतः ॥ उर्ध्वपादो हयं वधः सत्सुरोदुःखनादानः ॥ तस्यापादतले वक्षो मध्ये समेनियोजयेत्
॥ वाङ्मूलां पीडयेज्जानुं कुर्मवध उदाहृतः ॥ तस्यापादतले नेत्रे कर्णे मुखे त्रियोजयेत् ॥ वधो
यं सर्वतो भद्रः सर्वकामसुखप्रदः ॥ चित्रपथं न कुर्यात् ॥ कुर्यात्सर्वं चित्रं कुर्यात् ॥ क्रोडेन पीडः
येऽङ्गुष्ठं चण्डरोषणयोगतः ॥ बुभुये च मुखं तस्याः शिरः ॥ दिक् पुनः पुनः ॥ उन्नास्य वदतं दृष्ट्वा य
थेष्टं वाक्यं कवदन् ॥ जिह्वाश्च उषयेत् तस्याः पितृ ॥ सत्सुरो ध्रुतां ॥ भक्षयेद्वा विन्दत मलं

सौख्यं विभावयेत्। पीडयेद्दन्तजिह्वामीषदाधरविधानके ॥ जिह्वामानाशिकारं ध्रुवशेषयेत्ने
त्रकोणिकां दन्तकक्षश्च तज्जातं मलं सर्वं भक्षयेत्। मस्तं नेत्रशतवाहीपाश्वेकक्षं करं
स्तनं। युग्मयित्वा नखं दद्यात्पत्नाने त्रदयस्त्रियाः। मर्दयेत्पाणिना युग्मये दंशयेत्ततः स्वयं
मुक्तानिकां कृत्वा युग्मयेत्सुंदरोदरं। अत्रैवाहं स्थितपूर्वस्मृत्वा स्मृत्वा मुकुमुकुः ॥ हस्तेन स्पृ
शयेत्पद्मं वा युग्मं सुंदरमिदं कुर्वन्। दद्यान्नखं युग्मं तत्र पश्येत्त्रिकक्षपाणिनां प्राणागर्भवतद्र
भं साधयेद्दसनयास्त्रियाः ॥ प्रविक्षेद्यधानेन निःसृतश्चाप्यनेकशः। वदेत्तत्रैव दंशं वा कं प

न्यायं नाशिकाञ्जुः। आयमेव लोतेः पश्चाद्भवेज्ज्ञानेन योगतः। चण्डरोषणसिद्धेस्तु भवेज्ज्ञान
प्रयोगतः। ततः पद्मं गते देवतं दंशं वा सुखसौकुतैः। भक्षयेत्स्वसुखतस्याः पश्य श्रुतः पुनः
। सुनखं चारु कं कृत्वा मर्दयेद्दासवत्पदौ। मस्तके शश्वरं दद्यात्तन्मद्योत्तममुद्विक्तं। ततः
श्रित्वा परार्थश्चाकुर्यो योगी समाहितः। भूय व्यापकं तनुदद्यात्सौख्ये कमानसः॥ यथेष्टं प
क्षरे नौवाक्षरे स्मैर्ये कमानसः॥ क्षरिते कालिते एव मीजानुपातप्रयोगतः॥ भक्षयेत्पद्मं
शुक्रं। शोणितं वापि जिह्वा। नाशयानलिका योगलिवेत्सामर्थ्यवृद्धये। प्रक्षाल्य जिह्वा पद्मं

पुत्रास्तथाप्यनुमयेत्। क्रोडीकृत्यततः पश्चादधक्षयेत्। तस्मात्सकं। पितृवैकुण्ठश्च सद्यश्चापु
न कामप्रवृद्धयेत्। प्रमत्नीयं ततः पश्चादिह्यायातु सुखादिभिः। पुनः पूर्वक्रमेनैव वृद्धं स
मोन्मत्तमारभेत्। अनेनाभ्यासयोगेन साधितं च महत्सुखं। वङ्गुतोषणापदस्वप्ने जन्मनोत्रेव यो
गवित्। रागिना सिद्धिदानार्थं मया योगप्रकाशितः। कामजं चोपरिस्थाय सव्यजं चानुलीलया
ख्यातो यं सत्यपर्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। सव्यजं चोपरिस्थाय वासजं चानुलीलया। ख्यातो यं प
र्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। पर्यङ्कमावधाय वासजं चोपरिस्थाय सव्यजं चानुलीलया। ख्यातो यं प
र्यङ्कः स्मृतः॥ भूमौ पादतले स्थाप्य समे संमुखं दीर्घके। सर्वकामप्रदं ज्ञेयं वैदकुट्टका

सनं॥ भूमौ पादतले स्थाप्य वजेति ये कसुदीर्घके। अर्द्धचन्द्रासनं ज्ञेयं एतत्कामसुखं प्रदं। तिर्यग्जानुयु
गं भूमौ गुल्फमध्यातु पूलकं। कलावधासनं ये तदिह कामसुखं प्रदं। सत्यं पर्यङ्कं तथा वज्रं पर्यङ्कं मि
तिकल्पितं। उक्तं कश्चाद्वन्द्यं च ध्यासनामिदं मतं। अर्द्धचन्द्रासनासीनां स्त्रियं कलानिरतं।
पतित्वा संविहेत्यमं गृह्यंत लक्ष्मणलक्ष्मणपुनवधासनां कलाम्यानततत्तु गुञ्जानरे। पातयित्वा गुदं
तस्याः संविहेत्। शय्यापि च। तत्तु त्वत्सुखं ध्यायात् वङ्गुतोषणयोगतः। ततो मुक्तो भवेद्योगी सर्वसं
कल्पवर्जितः॥ विरागरहितं चित्तं विलीक्य मात्रां प्रकाशयेत्। अनुरागात् प्राप्यते पुण्यं विरागादय
माप्यते। न विरागात् परं पापं न पुण्यं सुखतः परं। ततश्च कामजं सौख्यं चित्तं कुर्यात्समाहितं। अ

॥ वल्लु ॥

॥ २२ ॥

धमगवतीप्रसुदितहृदयाभगवतीनमस्तुत्यश्रुभित्त्यैवमाह। भोभगवन्किंनृणामेवकेव
लमयंसाधनोपायौऽन्यथामपिवा। भगवानाह॥ मुद्रानुरक्तोयेतुसर्वदिक्षुव्यवस्थिताः॥ देवासुरेन
रानागालेपिसिध्यातिसाधकाः॥ अथैवंश्रुत्वा महेश्वरादयोदेवागौरीलक्ष्मीशवीपत्यादिदेवतीगृ
हीत्याभावितुमारब्धाः॥ अथतत्क्षणांसवेतल्वेतन्मुकुतकंजगुणोषणपदंप्राप्ताविजयन्तिम
हीतले। तत्रमहेश्वरोवज्रशकरत्वेनसिद्धः॥ वासुदेवोवज्रनारायणत्वेनसिद्धः॥ देवेन्द्रोवज्रपाणि
त्वेन। कामदेवोवज्रानकत्वेन। एवं प्रमुखागङ्गानदीवालुकासमादेवपुत्राः सिद्धाः॥ पञ्चकामागु
त्तोपिताः॥ सर्वसत्कार्यकारकाः॥ नानामूर्तिधराः सर्वभूतमायाविनोजिनाः॥ यथार्थकोधवंप्रमं

पञ्चदोषैर्नलिप्यते॥ तथारागनयोभूतालिप्यन्तेनवदोषकैः॥ ॥ कृत्येकलक्षवीराख्यश्रीजगु
महारोषणतत्रेतिपञ्चत्रययोगपटलषष्ठमः॥ ६ ॥ अथभगवतीमाह॥ मैथुनंकुर्वतो जज्ञोमहा
नस्यासुरिश्रमः। तस्यविश्रमनं नाथजल्वर्थविक्रमहसि॥ भगवानाह॥ स्त्रिणां लोख्यसमात्मन्य
सुप्रत्यक्षानिरोधितं। मुञ्जीतमत्समात्मनूपिवेत्सद्यसमाहितः॥ अन्यप्रक्षयधालुं भक्षा
दिक्षीरनीदकं॥ स्त्रीणांप्रथमतोदद्यात्। तदुत्सृज्यभक्षयेत्॥ तस्याउत्सृज्यपत्रेतुभोक्तव्यं
निरन्तरं। तस्याश्वायमनंतीरंप्रप्रक्षालनंपिवेत्॥ गुह्यप्रक्षालनंगहमुख्यादिप्रक्षालयेद्
ती। वातंभक्षयेत्तस्याभक्षयेच्चतुःसमं। पिवेच्चयोनियदिभक्षयेत्तदपिगुह्यंयथाशः

॥ २७३ ॥

॥ २३ ॥

कारमासाद्यदक्षो भोति फलाधिकः। तथैवाशुविभोगेनमानवः सुखसत्फलः। नजरानापि रोगश्च
नमृत्फलस्य देहिनः। सेवयेदशुविंशो सौनियो गोपिसि स्थिति। मध्यं वा यदि वाऽमक्षं सर्वये
वनकल्पयेत्। कार्यं कार्यं तथा गम्पामगम्यं विरयोगवित्। न पुण्येन वपायेन स्वर्गं मोक्षं न कल्पये
त्। सहजानन्दैकमूर्तिस्तुतिस्त्ये योगी समाहितः। एवं योगयुतो योगी यदि स्याद्भावनापरः। वः
गुरोर्षेकयोगेन तदाहंकारधारकः। यदि ब्रह्मशतहंन्यादपि पापैर्न लिप्यते। तस्मादेवं विधना
र्थभावयेच्च गुरोरोष्ठं। येनैव नरकं याति जन्तवो रौद्रकर्मणा॥ सोपायेन तु तेनैव मोक्षं यातिः
नशांसयः॥ मनः पूर्वमसर्वपापं पुण्यमिदं मतं॥ मनसः कल्पनाकारं गतिस्थानादिभे

दितं। विषण्णमन्त्रितं यद्वभक्षणादायुषः क्षयः। तदेव मन्त्रितं द्रव्यामुखमायुश्च वर्द्धते। अथ न
स्मिन्क्षणे देवी प्रज्ञा पारमिता वरा। कर्त्तव्यं परकरं यद्यवगुरोरोष्ठं समुद्रया॥ वज्रवल्ली महाक्रू
रा वदेदृश सुतमं। मदीयं रूपं कीच्याला कृत्वा हंकारमुत्तमं॥ यदि ब्रह्मशतहंन्यात्सापि पा
पैर्न लिप्यते॥ मदीयं रूपमाधाय महाक्रोधैकवैतसा। मारयेत्स तस्य पक्षिश्च योगिनी नैव लिप्य
ते॥ निर्दयाश्च श्वलाऽऽक्रुद्धा मारणा र्थाथ वित्तकाः॥ स्त्रियः सर्वा हि प्रायेण ताशामथे प्रकाशितं॥
॥ ॥ कृत्यकल्लवीराख्ये श्रीवल्गुमहारोषणतत्रे देहप्राणायतनः सप्तमः॥ ७ ॥ अथ भगवती
नाह॥ भगवती पञ्चमगुलैर्न मस्तुत्याह। मदीयं योगिना रूपं ज्ञातव्यं तु कथं प्रिये॥ भगवती या

॥ ३७३ ॥

॥ २४ ॥

राशिता केन योगिनां काम विद्यति अथ भगवती आह ॥ यावद्विदुष्यते लोकैः स्त्रीरूपं भुवनत्रये
~~सन्निवृत्त~~ तन्मदीयं सतं रूपं नीयानीय कुर्तुं गतं ॥ देवी वासुरी वैवयसि राक्षसा तथा ॥ नागिनी मू
तिनी कन्या किन्नरी मानुषी तथा ॥ गन्धर्वी नारकी वैकुण्ठिनी कुन्दाप्रेतिका ब्राह्मणी क्षत्रिणी वै
श्या मूडी कात्यन्त विलसराश कायस्थी राजपुत्री वशिष्ठीनी कलउत्तिनी वलिजिनी वारिणी वैष्णवा
हरिणी वर्मकारिणी कुरुडिनी हडिणी डोम्विवण्डी शवरिणी तथा ॥ धोविणी कौत्सिणी गण्डुवा
रिणी कर्मकारिणी नापिती नटिनी कनसकारिणी सुवर्माकारिणी कैवर्त्तिनी खड्गिनी कुरुकारि =

लीचापिमालिनी कापालिनी शशिनी वैववरुडिनी केमालिय ॥ गोपालिय कुरुकारिय कोवि
नी चशिलकुटीरथपडिनी केशकारीय सर्वजाती समावृता माता च भगिनी भार्या मामिका भागिने
यिका ॥ रुडिका च भ्रातृशायैव श्रमाया सर्वज्ञातिनी व्रतिनी शोनिनी वैववण्डाया पितृभ्रिनी ॥
कृत्यादिबहुवः सर्वाः स्त्रियो मद्रूपसंगताः ॥ स्थिता वै सर्वसत्त्वार्थस्वस्वरूपेण निश्चिताः ॥ तासा
मेव यथा लाभं बुभुक्षनाभिदिभिः पद्मवजसमायोगा योगिनां भोक्त्रिसेविताः ॥ सेविता
स्तुत्रियः सिद्धि सर्वसत्त्वहितैषिणी ॥ ददन्ति क्षणमात्रेण तस्यासेवयेत्स्त्रियं स्त्रियः स्वर्गः ॥

स्त्रियोधर्मः स्त्रिमेव परं तपः ॥ स्त्रियोद्वेगः स्त्रियः सधः प्रजापारमिता स्त्रियः ॥ पञ्चवर्त्तप्रभेदे
 न कल्पिताभिन्ननामतः ॥ नीलवर्त्तानुयानारी द्वेषवर्त्तप्रकीर्तिताः ॥ श्वतगौरानुयानारी मोहवर्त्त
 हितामता ॥ पीतवर्त्तानुयानारी सादेवी पिशुनवर्त्तिका ॥ रक्तगौरानुयानारी द्वेषवर्त्तप्रकीर्तिता
 ॥ श्यामवर्त्तानुयानारी भूधरवर्त्तिका कथ्यते ॥ एकैव भगवती प्रजापत्यरूपेण संस्थिता ॥ पुष्पधू
 पादिभिर्वस्त्रमयवाद्यांशभनैः ॥ संभाषणं न सत्कारैः ॥ संयुक्तअलिधारणैः ॥ दर्शनैः स्पर्शनैः
 श्रापिस्मरणैस्तद्वचनैः ॥ पुष्पनालिजनैर्नित्यं पुजयन्त्यजयोगिनीः ॥ शक्तौ कायेन कर्तव्यं अश

क्तौ वाक्यवेतसा ॥ तेनाहं पुजिता तुल्यसर्वसिद्धिददामिव ॥ सर्वस्त्रीदेहरूपा तु त्वत्कान्तानां ध
 वास्यहं ॥ त्वत्कास्त्रीपूजनं नान्यत्तमदीयं स्यात्प्रपूज ॥ अनेनाराधनेनाहं तु त्वासाधकप्रसिद्ध
 ये ॥ सर्वत्र सर्वदा नित्यं तत्सदृष्टिपथंगता ॥ मदीया शिष्यरूपश्च ध्यात्वा त्वस्त्रीश्च कामयेत् ॥ वज्र
 पद्मसमायोगात्तस्याहं कौञ्चिदायिनी ॥ तस्मात्सर्वप्रकारेण सभाराधनतत्परः ॥ यौरीमपियदा
 कुर्याद्यदि वा प्राणिमारतां ॥ वदेदार्थमृषावाक्यं ॥ भूयैत्यतिमादिकं ॥ सौधिकं भूयैदार्थ
 स्तोषिकं परद्रव्यकं ॥ न पापैर्लिप्यते योगी ॥ सभाराधनतत्परः ॥ मदीयं मस्तकस्थं योगी
 ध्यानैकतत्परः ॥ न त्वेन वूरयेच्छकां वस्त्रस्यामपि मारयेत् ॥ अनेनैव प्रयोगेन मम आराध

ये द्वितीः न कुर्याच्च भयं पापेनारकादौ तु दुर्गतौ । भयं कुर्यात्तु लोकस्य यवच्छक्तिनलभते ॥ न पा
 पं विद्यते किञ्चित् न पुण्यं किञ्चिदस्ति हि । लोकानां चित्तरक्षा यै पापपुण्यव्यवस्थितिः । चित्त
 मात्रं यतः सर्वं क्षणमात्रं तत्स्थितिः नरकं गच्छते को सौ को सौ स्वर्गं प्रयाति हि । यथैवातंकः
 तो मर्त्यः स्वसंकल्पविषयम् । विषयाभावेऽपि संयाति तथा स्वर्गमथो गतिम् । एवं भुतपरिज्ञा
 नां निर्वाणं याते बुधैः ॥ निर्वाणं शून्यरूपं नु प्रदीपस्यैवाततः ॥ उद्धेदे यदस्य ते सोऽपि न वो
 धिपदमश्नुते । तस्मात्सर्वपरित्यज्य मामेवाश्रयेद्ब्रूती । ददामि क्षणमात्रेण यत्तु सिद्धि
 न संशयः । अथ भगवान्भगवती प्रज्ञाधारमिताया ह । किमाकारो भवेच्च तत्तस्य सि

द्धिस्तु कीदृशी । अथ भगवती आह । पञ्चवर्त्तप्रभेदेन योगिन्योऽप्युक्ताः । तासां स्वस्वभ
 त्त्वरः पञ्चवर्त्तप्रभेदतः । चण्डा सर्व एवैते योगिन्यान्नुमयोदिता । नीलवर्त्तानुयो भर्ता स च
 नीलाचलः स्मृतः । श्वेतगौरो हियो भर्ता स श्वेतचलः सैव कः ॥ पीतवर्त्तो हियो भर्ता सरख्यातः
 पीतकाचलः । रक्तगौरो हियो भर्ता सरकाचल उदाहृतः । श्यामवर्त्तो हियो भर्ता सरख्यातः श्या
 मकाचलः । एक एव भवेच्चण्डः पञ्चरूपेण संस्थितः । एष चण्डः समाख्यातोऽस्य सिद्धिद
 त्ततः । यावदाकाशपर्यन्तं दिक् रूपेण संस्थितः ॥ चण्डसिद्धिर्यथैवाक्ता तथा चण्डोऽपि सि
 द्ध्यति ॥ ॥ ६ ॥ एकलव्यीराख्ये श्रीचण्डमहाराजेण तत्रैव रूपपटलोऽस्मि ॥ ८ ॥ ० ॥

अथ भगवती श्राह ॥ कथं भगवन् पुत्रोपाययोरहं कारो भावनीयः ॥ भगवानाह ॥ योगीस्त्रीमग्रतः
 १ कृताश्रयो न हृदितत्परः ॥ अजु कायं समाधाय ध्याय दे काग्रमानसः ॥ वतु कायस्य भावलाभे
 दोनास्ति मनागपि ॥ विना बोधं पुनर्भेदः ॥ पुत्रोपाययोर्मतः ॥ मृत्यु रेवो वे ते च स्मिः ॥ संभोगस्त्वेन
 राभवः ॥ निर्माणाः षड्रते रूपं कोम भोगो महासुखं ॥ वतुः कायोस्य भावोयं पुरुषं तनु त्रिधा तु
 के ॥ वतुः कायस्य स्वभावा तु स्त्री पातु त्रिधा तु के ॥ पुमानेव भवेद्बुद्धश्चतुः कायस्य भावतः ॥ पुत्रोपा
 रमिता स्त्रीय सर्वदिक्षु व्यवस्थिता ॥ मत्स्व-रु महंकारं कुर्यात्सिद्धो ह्यहं पुनः ॥ वतु रोषस्वरु
 पेणानिजरूपेन संस्थितः ॥ सिद्धात्मका मिनी वल्लो रूपमाधाय सर्वतः ॥ सारदं भावयेदित्थं

दीर्घकालं तनुतल्यवित् सर्वकर्म चरित्मज्जवासासैवैकतत्परः ॥ तिष्ठेत्सोयैकचित्तेन यावत्सिद्धि
 नलभ्यते ॥ सिद्धिलब्धे यदा योगीस्य ह्यया प्रतिघो भवेत् ॥ दृश्यते नैवलाकोस्तु वायुवित्तविज्यं वि
 तः ॥ सर्वज्ञः सर्वगो व्यापी सर्वज्ञश्च विवर्जितः ॥ न रोगो न जरा तस्य मृत्यु तस्य न विद्यते ॥ विषं न क्रु
 मते ॥ तस्य न जलं नापि पावकः ॥ न सस्त्री न शत्रु संघास्तु से भवन्ति कदाचन ॥ मनः कांक्षितमात्रेण
 सर्वकामसुमुध्रवः ॥ तत्क्षणां भोति गायत्रौ श्रितो मतिस्तमो भवेत् ॥ लोकधातुसमस्तैश्च यत्र य
 त्रै संस्थितः ॥ तस्य तत्र विमानानि जायन्ते सर्वकामितैः ॥ तस्य दिव्यस्त्रियोर म्पापयो वनमण्डिताः ॥
 भविष्यन्ति नदी देहो यावत्तदस्य गतारकाः ॥ ब्रह्म विष्णु महेशा पिशक्रान्ता दयः सुराः ॥ किं करो

भोक्तिसर्वेषु प्राणिनः वक्रं ति स्थिताः ॥ यथैव योगिनः सिद्धि योगिनाश्च सन्धैव हि ॥ नरावज्रध
राकारा योषितो वनयोषितः ॥ अथ भगवद्ब्राह्मणं ॥ कथं भगवद्देहे हि स्मिन् प्रज्ञोपाययोगे तासु
रयममहउत्पद्यते ॥ भगवानाह ॥ ललना प्रज्ञा स्वभावेन कामेनाडी व्यवस्थिता ॥ रसना योपाय
रूपेणा दक्षिणे समवस्थिता ॥ ललनारसनयोर्मध्ये अवधूतव्यवस्थिता ॥ अवधूत्या यदा
वायुः शुक्रैः समरशीकृतः ॥ शिरस्कंधेः पतेद्वज्रश्चेतास्त्री भगवत्तरे ॥ प्रज्ञोपायसमायो
गाश्च गुणीनाभि संस्थिताः ॥ दीपवज्रं लतेते नद्रावते शुक्रमुत्तमं ॥ तेनोत्पद्यते सौख्यं स्वस्थ
प्रयोगः ॥ ततः ॥ तन्महश्च महायोगात्तच्च वस्तु स्वभावतः ॥ तत्सुखं येन वर्द्धस्यान्नेत्यसम्भासयोग

तः ॥ स श्रीमन्वक्तुरोषणः स्यादस्मिन्नेव हि जन्मनि ॥ ॥ कृत्येकलक्ष्मीराख्ये श्रीवक्तुमहारोषण
तत्रैध्यानपटलो नवमः ॥ २ ॥ अथ भगवती आह ॥ किं भगवन्स्त्रीयतिरेकेनापिशक्यते सा
धयितुं ॥ वक्तुरोषणपदं ॥ उता हो न शक्यते ॥ भगवानाह ॥ न शक्यते देवी ॥ भगवती आह ॥ किं भ
गवन्सुखानुदयान्न शक्यते ॥ भगवानाह ॥ न सुखोदयमात्रेण लभ्यते बोधिं हतमा ॥ सुखवि
शेषोदयादेव प्राप्यते साधनान्मथा ॥ तच्च कार्यं विना नैव कारणेनैव जायते ॥ कारणं तु स्त्रियो योगो
नवानो हि कदाचन ॥ सर्वसामेव सायानां स्त्रीमायैव प्रशस्यते ॥ तामेवाति क्रमे ओसौ न सिद्धिं सो
धि गच्छति ॥ तस्मान्न स्त्रीवियोगो गार्थकर्तव्यस्तु कदाचन ॥ एवं यदि भवेद्दुःखं मत्पूर्ववच्च न भ

॥५॥

॥५॥

ये ॥ सद्यतत्सर्वमेवेदं श्रियं नैव तु संत्यजेत् । यस्मादेव स्त्रियः सर्वाः सुखे बुद्धये प्रायिका ॥ निह
जीश्वर्यलाभश्चानित्यं कामपरायणाः । सिद्धिमेताददन्ते च सर्वभावेन सेविताः । स्त्रीणां रूप
न किं वा श्रियं ते वापि प्रेमताः । यतेरेव विद्योगेण किं वक्तव्यमतः परं । तस्मात्सर्वाः स्त्रियो दे
व्यः सर्वथैव प्रकल्पयेत् । मनसः कल्पिताश्चापि कष्टप्रापारकादिभिः । स्त्रीणां श्रयमान
देवो देवता स्त्री नरस्य हि । श्रुत्यो न्यं भावयेत् पूजां न जपमप्रयोगतः । नान्यं पूजयेद्देवं स्वाधि
ष्ठानमपि स्वयं । तस्माद्योगी कृपाविशेषमणुली कल्पमग्रतः । उपवेश्य स्त्रियं तत्र प्रज्ञापोरमि
ता कृतिं पुष्पेनाभ्यर्चयेत् त्रित्यं दीपधूपदिभिस्तथा । पश्चाद्वन्दनं कुर्यात्पश्चमणुलयोगतः ।

ततः प्रदक्षिणां कुर्याच्चण्डिपूजा कृता भवेत् । स्त्री तथा पूजयेत्पुरुषं सादरं भक्तियेन सा । कु
र्यादेवं विष्णुपूजामन्योन्योक्तहिजिनैः । निन्दयेच्च स्त्रियं नैव प्राथिने परिहरेन्न व । वक्तव्य
मधुरं वा कंदातव्यं वा नुरूपतः । वन्दयेत्सर्वभावेन यथा दुष्कृतवृत्तये । त्यजेन्नैव स्त्रियं कापि श्रुत्वेदं
दुष्कृतापितं । अन्यथा हरेरेव सत्सु पापी नरकमश्नुते । मरणमप्यन्यथा सिद्धिं विद्योगेण किं कृतं । तप
सा सिध्यते नैव यत्पुरुषेण साधनं । निष्फलं मोहजालेन बाध्यते निर्मलं मनः । कामत्रयमत्र ये ला
भी मिथ्या जीवन्तु जायते । मिथ्या या जीवन्त्याप्यपातु नरकेशतिं । लभतेऽन्तरकालमनुमिथ्या
जीनशीलयः । अतएव साध्यते सिद्धिः कामे नैव विजातु जैः । पश्चकामास्तथा त्यक्त्वा तपसा ग्रा

लनेनपीठयेत् ॥ रूपपश्येयमथालङ्कारायाश्चन्द्रमेवव ॥ गन्धस्याजिघृक्षं कुर्यादभक्षयेत् ॥
 समुत्तमं ॥ स्पर्शयेत्स्पर्शनं कुर्यात् ॥ अकामोपसेवनं ॥ भवेद्दीप्यतरं दुष्टं ॥ यत्तु सेवैकतत्परः ॥ नातः
 परं वञ्चनानास्तिनचमोहाप्यतः परः ॥ मानुष्यौवनसर्वस्त्रीसु ॥ एनोपभोगतं ॥ निस्पृहं वापि
 स्मत्तेवैयं कृत्यमहतरं ॥ सेवते कामिनीति तं काममाद्रपरायणाः ॥ वत्पुरोषणपदं हस्त्यायोः
 सिधो नितमाश्रितं ॥ त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थमायादेवी सु
 तः सुधीः ॥ वतुरशीतिसहस्राणि त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थं
 मायादेवी सुतः सुधीः ॥ वतुरशीतिसहस्राणि त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थं

सिद्धिप्रकारकः ॥ यातो मारात्रिराकृत्यनयेवं परमार्थतः ॥ यस्मादन्तः पुरे बुद्धः सिद्धो गापाधि
 तः सुधीः ॥ वज्रपद्मसमायोसत्सु ॥ एनभतेयतः ॥ सु ॥ एनपाप्यते बोधिसु ॥ एनस्त्री वियोगतः
 ॥ वियोगः क्रियते यस्तु लोककौकृत्यहानये ॥ येन येनैव तो लोकायान्तिरुहविनेयताः ॥ तेन तेन
 वरूपेण मायादेवी नृत्त्यते नितः सर्वसुत्राभिधमेण कृतानि चास्तु योनिताः ॥ नानाशिक्षापदभा
 षेतल्लगोपनभाषया ॥ निर्वर्णदृश्यैश्चापि पस्कभ्यविनाशतः ॥ अथ भगवती प्रज्ञापारमिताया
 ह को भगवन् मायादेवी सुतः ॥ काव गोपा भगवानाह ॥ मायादेवी सुतश्चाहं वत्पुरोषणातांग
 तः ॥ त्वमेव भगवती गोपा प्रज्ञापारमितास्मिका ॥ यावन्तस्तु स्त्रिय सर्वाः ॥ त्वद्रूपेणैव तामताः ॥

मद्रूपेणैव पुनस्तु सर्ववपुकीर्तिताः॥ द्विधा भावगतं वेतयजोपायात्सर्कजगतः॥ अथ भववती
 आह कथं भगवन् श्रावकादयो हि स्त्रियं दूषयन्ति॥ भगवानाह॥ कामधातुस्थिताः सर्वे रक्षाता
 ये श्रावकादयः॥ मोक्षमार्गे न जानन्ति स्त्रियं पश्यन्ति सर्वदा॥ संनिधानं भवेद्यत्र दुःखं
 मङ्गकुमादिकं॥ नम्रदार्ढ्यं समाप्नोति दुःखं सत्यमहाघातं॥ अनाद्यज्ञानयोगेन श्रद्धा
 हीनास्तुमीजिताः॥ वित्तं न कुर्वते तत्समयाप्येतत्प्राप्तं॥ तत्तथाप्यत्र कलौ काले कोटिम
 योऽथ कश्चित्॥ एकैकः सत्यतः सत्यः श्रयत्नपरायणः॥ तस्माद्ये भाषितं सर्वं शीः

पूर्वोद्धिप्रसिद्धये॥ ॥ कृत्ये कृतवीरा॥ श्रीमत्पुमहारोचरातत्रैस्त्रीपुर्णसापट
 लोदशमः॥ ॥ अथ भगवती आह॥ किं स्वं भगवन् सरागो सिवी तं रागो वा॥ भगवा
 नाह॥ सर्वहि सर्वव्यापी सर्वकृत् सर्वनाशकः॥ सर्वरूपधरो बहुः कर्ता हर्ता प्रभुः सु
 खी॥ येन येनैव रूपेण सत्त्वायान्ति विनेयतां तेन तेनैव रूपेण स्थिता हलोकहेतवे॥ क
 विबुद्धः कवित्तिद्धिः कविद्वर्त्तोऽथ संध्यकः॥ कविप्रेतः कवित्तिर्यक् कवित्तिरारकरु
 पकः॥ कविदेवोऽसुरश्चैव कवित्तिमानुषरूपकः॥ कवित्त्वावररूपो हं विद्यरूपी न

वीशायः। अहं स्त्री पुरुषश्चापिनपुसकरूपकः कवित्। कविद्रागी कवि द्वेष् कवित्साही
 शुभः कवित्। कविद्रागुविरूपो हं विलरूपे रासी स्थितः॥ मदीयं दृश्यते विलसन्मत्किं
 विन्नदृश्यते। वल्ले वल्लुभे दोहं जन्मो हं जनकोपि हि। विद्रोहं महं सिद्धिः सर्वरूपे रासीः
 स्थितः। अहं जातरहं मल्लरहं। स्थितिर्जराप्यहं। अहं पापमहं पूर्यत कर्मफलं त्वहं॥
 जगद्गुह्यमयं सर्वं कुरुपं मये वयम्। सातव्यं समरसा कादौ योगिनां तत्त्वविन्या। अः
 धमगवती आह। किं भगवन् न वै वेदं रूपं। भगवन् नाह॥ तवाप्येवं विधिरूपं यथा ह सर्व
 हि भाषितं। तया व्याप्तं मिदं सर्वं स्थावरजगमादिकं॥ ॥ शीले कलुषी राख्ये श्रीवत्स

हारोषणातत्रे विश्वपटल एकादशमः॥ ११ ॥ अथ भगवती आह। मन्त्राणां साधनं ब्रह्म
 त्तिकपौष्टिकं तथा। वश्या कृत्स्नप्रयोगश्चमारणो आटनादिकं विषयार्थायाधिनादी वक्ति स्वका
 दिस्तम्भनं। स्यान्मन्त्रविजयं यापि पाणि लुप्तमथ बोत्तसी। यथाणी साधनं येन दूतभूतादि साधनं
 सामर्थ्यमनेकविज्ञाने निश्चितं मेवदप्रभो॥ अथ भगवानाह। यत्पुरोषसमाधिस्थो मन्त्रसा
 धनमारभेत्॥ प्रथमसाधयेत्सार्द्धं दशवर्णात्मकं हृदं। मुलमन्त्रमिति ध्यातुं सर्वमन्त्रप्रसा
 धकं॥ लिखितं तिष्ठते यत्र तत्र सिद्धिर्भवत्युनः॥ धारयै द्वाययेद्यस्तु तस्य पापं निमूलितं॥
 स्मरणा देवास्त्यमन्त्रस्य मन्त्रायातिदिशोदशः। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मन्त्रमेतत्पुसाधयेत्॥

॥ यत् ॥

॥ ३३ ॥

अथ तस्मिन्सरोसर्व भूतप्रेतव्याडयक्षकुम्भागा महेरगादयोऽङ्कसखाः पुषलायिताः
॥ सर्वे व्याधयो भीताः सर्वे ग्रहादयो दह्यन्ते मन्त्ररक्षिप्रभावतः ॥ सर्वे च सिद्धयोऽभिमुखी
भूताः ॥ अथास्मसाधनं भवति ॥ लक्ष्मजपेत्पूर्वसेवाकृता भवेत् ॥ ततः कृष्णप्रतिपदमार
भ्यप्रतिदिनं त्रिसंभ्यं सहस्रं जपेत् ॥ यावत्पूर्त्तमासीत् ॥ ततोऽन्ते सकलं रात्रिं जपेत् ॥ महती पू
जां कृत्वा सन्धातः प्रभृतिर्यो वत्सूर्योदयं ॥ ततोऽयं मन्त्रः सिद्धो भवति ॥ ततः प्रभृतिसर्वकर्मणि
करोति ॥ अथ भगवतः साधनं भवति ॥ पदे भगवतं लिखापयेत् ॥ पूर्ववच्चतुरस्रं भगुलं स यो
दशाक्षकं यथा धि मोक्षतः ॥ तस्याग्रतः कृष्णप्रतिपमारभ्य त्रिसंभ्यं सहस्रं मे कौकजवेत् ॥

ततोऽन्ते पौर्त्तमास्यां यथा विभवतः पूजां कृत्वा संध्याकालात् प्रभृतिर्योदयं यावत् ॥ त
तो भयान्कल्पयेत् ॥ न भेदावीत्वरितं हरितं जपेत् ॥ ततो भगवान्द्ययमेवा गच्छति ॥ ततोऽ
र्धं तस्य पादयोर्दत्वा च तिष्ठन् स्थापयित्वा ॥ ततो भगवानाह ॥ भो ते किं वरं ददासीति ॥ सा
धकेन वक्तव्यं ॥ बुद्धत्वं मे देहीति ॥ ततो भगवान् तस्य शरीरे प्रविशति ॥ प्रविश्य मात्रे द्विरष्टव
र्षा कृतिः ॥ षडभिस्तस्म्यो दशा भूमींश्चरो दिव्यविमानवारीशतसहस्राप्सरो गगामण्डितः ॥
कामरूपी सवज्ञो भगवत्सदृशो भवति ॥ अथ वा ॥ अञ्जनागटिकाया पाण्डुकाया दले पनरा
ज्यकामभोगेश्वर्यविद्याधरतकविरूपाणि त्रयस्तयस्तत्तीरदास्यरीधातुधातुवीदादिकं य

धामिमतं प्राथयेत्तत्सर्वं भगवाद्ददाति । अथ वा जटे एकं लवीरं लिख्यधिया पूर्ववत्साधयेत्
 । तत्रैकं लवीरं पटे कृत्वा च लोहे सत्रज्यालिङ्गितः ॥ अथ तावत्लोमो हवज्यालिङ्गितः । पीतावलः पि
 शुनवज्यालिङ्गितः । रक्तावलः रागवज्यालिङ्गितः । भस्मावलः रुष्यावज्यालिङ्गितः । लिख्यधिया
 तयः । अथ वा प्रसारहितः ॥ केवलं भगवान्कार्यः ॥ अथ वा जटे भगवती च आनां मध्ये एका कार्या
 । ततः आत्मानं तस्याः प्रतिकृपेण ध्यात्वा पूर्ववत्साधनीया । अथ वा स्वस्त्रियं देवती रूपेण ध्यात्वा साध
 येत्सिद्धासती बुद्धत्वं सपिददाति । किंपुनरन्याः सिद्धीः । अथ वा प्रह्लादी च पदं स्वर्गपाशधरं सा
 धयेत् । अथ वा सत्यपर्यं कीर्त्तयन् स्वर्गपाशधरं साधयेत् । कोटी कृतस्वाभयं साधयेत् । सहजं च एव

महारोषणं । पूर्ववत्सिद्धिः । एवं भगवतः पठसिद्धिः । अथ वा दार्वादि कृतप्रतिमा साधयेत्तमे
 व कर्त्तव्यं । अथ वा स्वर्गसाधने मनस्तदा पूर्वो जाति लोहमयः । मारका कर्मयवाय धामिमतं कृ
 त्वा पञ्चगव्येन शाल्यसर्वगन्धैः समारभ्य पूर्ववद्वाभ्यां काराभ्यां परिगृह्य त्रिसंध्यामासमेकं ज
 पेत् । मासान्ते महतीं पूजां कृत्वा सकलानां रात्रिं जपेत् । प्रभाते ज्वलति स्वरूपं विद्याधरो भवति ॥ दि
 रस्य वर्षा कृतिराकुञ्चितस्य कुं केशकुं एतल केशासंसारं पञ्चकामैर्विलसति । एव वज्रयक
 त्रिशूलादीन् साधयेत् । एवं तां प्रादिभ्यं प्राप्तां साधयेत् । एवं पठपाठ कयं शोषवीत वस्त्रं
 श्रं च प्रज्ञा पारमिता पूजा कादीन् साधयेत् ॥ एवं पठ हर्मदलवीनादीन् साधयेत् । एवं सौवर्ण

सयं जभाजमलमाणि भद्र पूरुष भद्र विविक्तरा लिप्रभृति साधयेत् ॥ सवासी संपादयति ॥
 एवं वेनुमयं भवन्साधयेत् ॥ वोलि कमलमयं गरुडदेवदारुमयं देवान् ॥ वल्लविषुमहे
 श्वरा इन्द्रकामदेवादीन् ॥ दमशानां गरुडलिखितं राक्षसी ॥ दग्धमल्लरवारलिखितं प्रेतं मदनम
 यमनुष्यं ॥ हलिदनामयं गतापतिं ॥ शाखमटककाष्ठमयं पीतपालादिपिश्याय ॥ प्रबालमल्ल
 सारलिखितं गौरीवैद्यादि डाकिनी ॥ मनुष्यास्थिमयं वामदेवकामदेवादिवेतालं ॥ वीरकेश
 रकाष्ठमयं वासुकादिनागं नागिनी ॥ अशोककाष्ठमयं हारीती सुरसुन्दरी नद्यरतिपि
 यादपामानती यमिनी ॥ अनुरागिणी वन्दकाता वल्लुहिता ॥ वधकामेश्वरी रवती ॥ आलोकिनी

नरवीरादियक्षणी साधयेत् ॥ वटकाष्ठमयं श्रीदेवी राजानश्वदेवदारुमायं तिलोत्तमाशशि
 देवीकां वनमालाकुण्डलाहारिणी रत्नमालारम्भा दुर्बशी श्रीभूषणी रती सवायश्मशगातां सा
 धयेत् ॥ एवं सूर्यी वन्दमङ्गली वृषदहस्पतिं शुक्रशवैश्वरं राजकेतुं वनवग्रहं ॥ एवं लोकेश्वरव
 जयाणि मीजु श्रीप्रभृतीन् बोधिसत्त्वान् ॥ एवं विषयी किं लीविश्वभूषभृतीन् दुष्टान्साधयेत् ॥
 एवं मयराजितादीन् भूतान् ॥ एवं यमार्थादीन् भूतान् ॥ एवं वज्रकलादीन् वेतकान् ॥ एवं स
 र्वसत्त्वान्स्त्रीपुरुषादीन् साधयेत् ॥ सर्वश्लाकाकारातिभविष्यन्ति ॥ अथैकवाक्येण साधयेत् ॥
 तदा पुनर्द्वितीयवारं कुर्यात् ॥ न तथापि वेतदा ॥ तृतीयवारं मारभेत् ॥ न तथापि वेत्तुर्वक्त

॥ वराह ॥

॥ २५ ॥

महादशुभात् ॥ तदा वसन्तानुना सवा पादेन वा क्रमस्य तावज्जपेया वसि ध्याति । ततो ब्रह्म
प्रस्थापि सिध्ति । तत्रेदं वल्लु महारोष ता साधने मे त्रविद भर्ता ॥ उँ व ल्लु महारोष ता सा
गच्छ ३६ फट् । एषादिसिद्धौ तु अमुक मे साधयति योजयेत् । पादक्रमने तु अमुक हन ह
नेति योजयेत् । एवं मे कवारो शार तोन सवीणि यथा न तर्क्य कता न्यपि दहति । सवा पापः
स्मेनाशयेति योजयेत् ॥ एवं सर्व भयेषु शारणमात्रेण रक्षकरोति ॥ रक्षसाति तियोज
त । एवं सर्वत्र रक्षा सावहति अथ प्रज्वलन्त्रमपिले । ह ध्याता सर्वपं मुग्धं मासीना । अस्ते
तान सत वारान् निज मन्त्रेणाभि मन्त्रे हा कि न्यादि गृहीतं तां डयेत् । सर्वे ते स्वयं स

रन्ति । ता इत काले शक्ति म्पादि क्रम प्रसारयेति योजयेत् । अथ एति कया अपक शाराव द
यं अक्षदल पप्रनर्गत्तं मन्त्रं कृत्वा सीपुडी कृत्य कैवर्त जलेन देष्टव्यत्वा दारो लेवा वयेत् । बाला
नारक्षा करोति । रक्षवालक मिति योजयेत् । मदने नवतुरंगुल साध्या पतलिकां कृत्वा तत
हृदि भर्जे मन्त्रमभि लिख्य रजिल्कादिना प्रक्षिपेत् । ततः कण्ठ केन मु एकीलयेत् ॥
प्रतिवादिनो मु एकील भवति । देवदत्तं स्म मु एकीलयेति योज्यं । बतुः पथे नि एनेत्
। एवं पादौ कीलयेत् । गतिमागतिं संभयेत् । देवदत्तं स्य पादौ कीलयेति योज्यं ॥ हृदयं कीलको
पं संभयति । देवदत्तं हृदयं कीलयेति योज्यं । मायास्थि कील केन लोहेन वा । सीकोय क एके

वायान्प्रानि कील यतिता निवास्थ लिखितानि व्यथा वक्तुं न भवति देवदत्तस्य सुखं
 कील यतियोज्यं यस्मिन् हृदये निष्पन्नं मुञ्चयति देवदत्तमुञ्चयति योज्यं अस्मिन्
 तस्मिन् न भस्मना द्वारपटले यो निक्षेप्यो मुञ्चयति देवदत्तमुञ्चयति योज्यं पुनर्लिखितं कण्ठ
 कैः लिखितं कल्याणपेते देवदत्तं नारयति योज्यं अत्रादिकमक्षोत्तरदातवारात्रिजमन्त्रेणाभिः
 मन्त्रमुद्धृत्य कृत्वा मासादयति यकार्यमुद्दिश्य बलिं दद्यात् तत्तस्मै सिध्यति पापरोगादिभ्यः
 धिमयूरपिङ्गमक्षोत्तरदातेनाभिमन्त्रेण निजमन्त्रेणापमार्जयेत् अमुकस्यामुकरोगं नाशयेति
 योज्यं सर्वव्याधिशान्तिर्भवति तथैव दक्षकर्मपमार्जयेत् हस्तानुद्धयेन देवदत्तस्य वि

घं नाशयति योज्यं निर्विघ्नं कुरुते एवं वशीभूतं मायलं स्थानादागतं नग्नं मुक्तकेशाश्चाग्रय
 तोष्णात्पादपतितं च दृष्ट्वा जपेद्ब्रह्म भवति अमुकमेव शमानयति योज्यं एवं सर्वदा
 रुद्धं ध्यात्वा जपेदाकक्षे भवति अमुकमाकर्षयेति योज्यं आत्मानं धनधान्यनिधानादिप्र
 रिपुर्लब्ध्या जपेत्पुष्टिं मे कुर्वति योज्यं भूदं मन्त्रत्रिकोणं वयसं पटमधो यत्पुत्रं कण्ठके
 न लिखित्वा पंचमरिचैः सह तां दुर्लभं क्षयेत् सर्वज्वराणि नाशयति सर्वज्वरं नाशये
 तियोज्यं यद्ग्रहसूर्यग्रहे वा क्षीरभक्तेन दधिभक्तेन वा पात्रे पूरयित्वा सशर्करिता सद्यो
 न सप्तांश्च स्थाप्य त्रीणि परिष्ठापयित्वा सप्तापत्रा दितं कृत्वा हस्ताभ्यां मवक्ष्यता वजये

आवातसोभवति। तत्रममयेम्यश्चशतायुर्भवति। अनेनैवक्रमेणाहृतात्तं। गोरोचनं मनः। नी
 लां वासाधयेत्कज्जलं वा ज्वलिते तिलके तां जनेन वा विद्याधरः। धूम्रायिते मृत्तुनि। उष्मायि
 ते वशी कै रणां। अथ वा नागिश्च काष्ठमयमन्त्रं नागराजं कारयेत्। तं जलम्। ये मृधो सुस्थीक
 एजपेदाकाशं च मृत्तुहृत्तं। अनन्तं श्रीध्वं पयति योजयेत्। देवो येष तितोऽन्तं जलात्
 हृत्तं। शीरे तात्त्रापयित्वा विसर्जयेत्। अथ मेघं वल्लोकं यन् जपे हृत्तं। सभनं। सर्ववातवृष्टिं
 तन्मये तियो ज्यं येत्। कृति सा हृदशाक्षरकल्पः। एवं द्वितीयं तृतीयं मूलमन्त्रं योः कल्पः॥
 रुदयमन्त्राणां मयमेव कल्पः। प्रथममालामन्त्रं। केतकी पत्रे कणू केन लिखितानी नवस्त्र

सूत्राभासवेद्यं ज्वलितं सश्चिरसिं वा होकरो वा पृष्टं वा पादं दत्वा वध्ययेत्। क्रोधये
 सा कला मृत्तु कस्य ज्वरं नाशयामीति कला सर्वज्वराणि नाशयति। बंधनकारे रो
 गितां युक्तीभिः सुस्थीक लघुदग्धमस्य भक्तं मखादि पुर्णशरावेन निमज्जयित्वा कंदं
 भुक्त्वा सर्वज्वरादयोऽपसरन्तु शीघ्रं भवावन् वणुमहोराषण्णं एवं माता प्रयति। य
 दिनापसरिष्यथ तदा भगवान् क्रुद्धः तीक्ष्णो ह्यङ्गेन तिलेन प्रमाणां कला दत्त्यति॥
 कल्पात्काने सतको लौदयात्॥ ततो भद्रं भवति॥ एवं सबन्धाधि जा किन्या न्यपदवेवव
 सिदेयः सर्वभयेषु पिपठितं गारक्षा करोति। अपरं मूलमन्त्रं सर्वं करोति॥

द्वितीयमालामन्त्रस्याप्ययमेवविधिः। तृतीयमालामन्त्रेणोत्सृज्यपिण्डमभिमन्त्र्यदद्याद्भर
 दोभवति। भक्तपिण्डमभिमन्त्र्यविकालवेलायांविद्विक्तेरघातयत्कार्यमुद्देश्यतत्सर्वस्मि
 याति। शेषकल्पस्तुपूर्ववद्विधिनाशुक्लप्रतिप्रदमारभ्यपौर्णमासीयावत्पूर्ववत्कुर्यात्॥
 मालामन्त्राणांदशसहस्रेणपूर्वसेवाभवति। देवानोविशेषमन्त्राणांमूलमन्त्रवत्कल्प। य
 थाभगवतोमन्त्रकल्पंस्तथादेवीनांविशेषस्तुमालामन्त्रजायातकविलेपाणिषुत्यञ्चक्षीष्टमे
 वसंपद्यते। तृतीयमूलमन्त्रकल्पंभवति। शयनगारुत्सवामहस्तेनलिङ्गंयुहोत्वाऽस्यशतं
 जपेद्यस्यानाम्नासागच्छति। कामये। मन्त्रः। उँवौहेरिश्रमुकीमेआयातुर्दंफेद॥ गौरिक

याभगमालिरथभूमौवासहस्तेनावहृत्यस्यस्यशतंजपेद्यस्यानाम्नासागच्छति। सर्वपंसंप्रामिमन्त्रितं
 कृत्वापुरुषंताडयेत्। निष्पाधिर्भवतिमनसाकल्पयेत्। उदकंपरिजप्यहन्त्यात्। रुधिरंभवति। व
 स्त्रीपेरिजप्यावशुरहयेत्। सर्वजनप्रियोभवति। लेवरंपरिजप्यस्यरत्नानेपानेदद्यात्तं वक्षीकरो
 ति। गोवालजुंयस्यागलेवद्वाइत्यभिमन्त्र्यसगौर्भवति। आदित्याभिमुखोयस्यानाम्नाजपेत्तमाकर्ष
 ति। विरालरोमरजुंयस्यागलेवद्वातिसविरालोभवति। काकस्त्रापुरजुनाकाकेभवति। पुरुष
 केशरजुनापुरुषोभवति। स्त्रीकेशरजुनास्त्रीभवति। एवंयस्यस्यस्यकेशरोमादिरजुंक्रि
 यतेतस्यातसैवरूपपरिवर्तनंभवति। यस्यनाम्नाजपेत्तस्यरक्षाकृष्टिः। अग्निमिषण

यनोयदस्वाजपतिसवशेषोभवति इति देवीमन्त्रकल्पः। वलिमन्त्रेण वलिदद्यात्। सर्वोप
 डव्याधिविशोदिशान्तिर्भवति। यस्मिन्काये समुत्पन्ने वलिमुपहरेत्तत्तस्य सिध्यति। शि
 तपूष्पशशशरीरशरावस्तुगन्धिजलशरावदधिभक्तशरावइति शरावयत्तु कुर्यात्। फलो
 फलिविकालं यप्रशान्तायां रात्रौ। उं वगु महारोषणार्त्तं वलिगुरुश्च मुक्तकार्यमेसाध
 यहं फलं। कल्पकोत्तरदातेनाभि मन्त्रनिवेदयेत्। विविक्ते तस्याभिमतं सिध्यति। अथ भ
 गवतो मुलमन्त्रेण कोत्तरदातजप्तेन कर्तुं तेन गुरुविद्याभगाभ्यन्तरे मुखयेत्पिबेत्। सु
 खेन प्रसूयते। अनेनैव व्रणमुक्षणाच्छान्तिर्भवति। सर्वभिक्षाणां नापि प्रथममात्मनः

भुजेषोऽशदलकमलमद्योलिखेत्। नीलसूत्रेण वेष्टयित्वा शरीरे धारयेत्। सर्वत्र रक्षा भव
 ति। गोरो वनोत्तु न लिखेत्॥ द्वितीयस्याप्ययं विधिः। एवमन्यतत्र कल्पोक्तमपि श्रुतैव नियोज
 जयेत्। तथैवं सर्वसिध्यति भावनाशक्तयोगिनः॥ कल्पकल्पवीरारव्य श्रीवगु महारोषणार्त्तं सर्व
 मन्त्रकल्पपटलोद्वादशः॥ १२ ॥ अथ भगवती आह॥ स्थानं योगिना केन सर्वरतावदप्यभो
 यर्यायकीदृशी कार्यसिद्धिः केनां मुलभ्यते॥ भगवानाह॥ मारणाया हि वै दुष्का दुष्का सासन दुष्
 काः तेषामेव वनं गृह्यते तेषां भ्यो तमायवेत्॥ वगु मर्कटि वै सेव्याः यतिनीमातरः सुताः। भ
 क्षये तत्समाप्तं नु विवेकं यं समाहितः॥ मिथ्यायाः परयोर्दक्षिण दये दानं तत्परः। सि

ध्याते निर्विकल्पात्मा गुप्तं शिक्षाप्रयोगतः ॥ येन येनैव पापेन स ~~क~~त्वा गच्छन्त्यधोगतिः तेन तेनैव
 पापेन योगीश्रीं प्रसिध्तिः ॥ अथ भगवती देषवती भगवन्तमेवमाह ॥ कथं भगवन्विपरी
 तं सत्वरं भाषसे ॥ अथ भगवानाह ॥ रागेण हन्यते रागो बह्निदाहो धवक्त्रिणा विषेणापि विषं हं न्या
 उपदेशप्रयोगतः ॥ निःस्वभावजगतः सा सिद्धो ह्यमिति भावयन् ॥ सुगुप्तं वावरे सर्वयथाकोपिनदु
 द्योतेः ॥ सर्वपापक्षयं कृत्वा विपरीतेनैव सिध्तिः ॥ न करोति सुगुप्तं योगी योगैकतत्परः ॥ विपरीत
 संबन्धे तस्मिन्निहितस्य न विद्यते ॥ पापं नास्ति न पुराणं ॥ निःस्वभावस्य भावतः ॥ लोककोट्यनसार्थमि
 यानप्रकटीकृतं ॥ दानी योक्तं स संवत्सुरूपेण भो प्रिये ॥ योगी लोकावतारा यत्सर्वसत्त्वार्थहे

तवे ॥ प्रकटं सवरे वक्ष्ये रूपं लभन्ना प्रिये ॥ नत्र प्राणि वधकुर्यात्परस्वापहारतां ॥ परस्त्रीहर
 तां नैव भाषयेन्न मृषावचः ॥ मद्यं नैव पिबेद्भीमान् लोककोट्यहानये ॥ प्रकटशिक्षापदहेतत्
 सादरं असमारभेत् ॥ उक्तं सवराद्येतच्चर्यं दानी प्रकथ्यते ॥ रत्नमौलं शिरे कुर्यात्ताडककर्तव्यो
 स्तथा ॥ नानालंकारकं कलाधारयेदात्मदेहके ॥ पादयोर्नूपुरैर्कार्यं सेखलाश्च तथा कटौ ॥ स
 ब्रह्मेतथा खड्गं वा मेघाकां प्रधारयेत् ॥ मौलौ वमुद्रतां कार्यं च उद्वप्रयोगतः ॥ पञ्चवीर
 लुकर्तव्यं शम्भुके शयि खण्डयेत् ॥ दशाक्षौर्द्वयस्थः ॥ नगरं स्वयं यासि मारभेत् ॥ पुर्वोक्तकु
 लभेदनकल्पां वै प्रकल्पयेत् ॥ कन्यायोग्यमलं कारैर्मण्डयेत्ताश्च नित्यसः ॥ सद्यो कर्त्तिश्च

वैदशास्त्रमेवैवकपालकैः कुलभेदेन वैकुर्याद्वर्त्मभेदोपतिस्तनौः गृहीत्वा स्वकुलीस्य ज्ञाप
रकुलीयासमाहितः। स्वेच्छया तु समागच्छत्यर्थमेतौ समावरेत्। रत्नादैरभावेन कुर्याद्वर्कदि
प्रसिद्धिं। अथ वा वेतसा कुर्याद्यद्यन्नाभः प्रवर्तते। विहरेयश्च समयाकुलपञ्चप्रभेदतः।
पूर्वोक्तेनैव योगेन द्वाभ्यां द्वेष्टं समावरेत्। सिध्यते सर्वथा योगीनात्र कार्या विचारणा। प्रज्ञोपा
यसमायोगेन नन्दश्च दद्यात्तुल्यक्षरं। ब्रूवन्नालिङ्गनं यैत्र सर्वस्वक्रुक्रमेव। दानपारमितापूर्णा
भवत्येव न शंशयः। तत्परं काव्यनाम्नितं सैव तं गाढसौख्यतः शीलपारमिताशेषा सह नाञ्जन
स्वक्षतं। त्र्यक्षरं पीडनं चैव क्षातिपारमितादियं। सादरं दीर्घकालं तु सुरतैः कुर्यात्सिमा

हितः। वीर्यपारमिताज्ञेया तात्पुरेव विज्ञेयोजनात्। सर्वतो भावरूपेन ध्यानपारमितामता। स्त्री
रूपभावना सा प्रज्ञापारमिता प्रकीर्तिता। सुरतैकयोगमात्रेण पूर्णा सिध्यति पारमिता भवेत्। पञ्चपा
रमिता पूर्णं ज्ञानं प्रज्ञेतिकथ्यते। सुरतयोगसमायुक्ता योगी संभासंभता। सिध्यते क्षणमात्रे
ण पुण्यज्ञानसमन्वितः। यथा लतासमुद्भूतफलं पुष्पसमन्वितं। एकक्षणावसीवोधिः संभा
रद्वयसंभता। सत्रयोदकाभूमी शोभावत्येव न शंशयः। भुक्तुमुदिताज्ञेया विमला वा विष्मती
तथा। प्रभाकरा सुदुर्जया। मिमुखी इरं कामा। बला। साधुमती धर्ममेघा समन्तप्रभातथा। निरु
पसा ज्ञानवती तेषां त्रयोदश संज्ञया। ॥ कृत्येकलक्ष्मीराख्ये श्रीजगद्महाराजे तत्रैव यथा पटल

स्त्रयोदशमः ॥ १२ ॥ अथ तस्मिन्पद्येदिसमन्तमडो नाम वज्रयोगी भववत्तमेतदवोचत् । परिपृष्ट्वा
 माह नाथ किमथ मन्त्रं त्वत्संज्ञकं । एकलव्यीरसे ज्ञायवत्तु म हारोषोतिव ॥ अथ भगवानाह ॥ प्रज्ञो
 पायं समायोगानि श्रुत्वा सुखरूपिणी । प्रज्ञोपायात्सकं तं च विरागेन न वालितं । तेनैवावलेभारयात्
 वज्रसत्त्वस्य रूपिणी ॥ हि भुजैकमुखैर्यं शान्तं त्वत्तु म प्र ति धी मनः । खड्गपाशं चाकदा भ्रातृपुत्रा
 लिगानतत्परं । सत्त्वपर्यङ्कमासीनं पद्मवद्वरविस्थितं । आसं सारं वति स्थेदिद्य सौख्येन सुस्थिः
 तं । तेनेदं मन्त्रं रयात् सर्वदुष्टैस्तु सेवितं । अयं नैवै प्रभा शित्वा सर्वत्रै यद्वि का जिनाः ॥ सत्त्वार्थं हि य
 कुर्यात्तदावदाहृतसप्तवं ॥ अथ समन्तमड उवाच । अकारेण किमाख्यातं च कारेण किमुच्यते । तं का

रेण किमुचेत्कीदृशं नाम संग्रहं । भगवानाह ॥ अकारेण कतिमै सहजै स्वभावयुक्तं ॥ वकारेणान
 न्दपरमानन्दविरमानन्दसहजानन्दारव्यवतुरानन्दस्वभावयुक्तं । रकारेणानन्देनानालितं सुरः
 तयुक्तं । अकारेणोच्यते प्रज्ञावकारेण लक्ष्मणायकः । प्रज्ञोपायैकयोगेन लकारं सुखलक्षणात्
 स एवैकलव्यीरस्तु एवैकल्यकः स्मृतः । विरागमर्दनादीरः रयात् एकलव्यीरकः ॥ वत्तु स्त्रीवत्तर
 आसौ समहक्रोधताः स्मृतः ॥ रोषणः क्रोधनो ज्ञेयाः सर्वमारविमर्दनः । विरागवत्तु नामा वैमहात्रा
 गादिमारणम् । रोषणः क्रोधनं च विरागे दुर्हमारिणौ । नामगुल्फेन वापर्यन्त्यवत्तु त्रीससाहि
 तः । इत्युक्तं पुनः क्रुद्धौ विरागश्च विनाशयेत् । अनया मुद्रया योगी प्रज्ञासालिग्यनिर्भरं । विरागं स

वतो ह त्वा बुद्ध सिद्ध मवाप्नुते ॥ १४ ॥ कृते क ल्वीरारणे श्रीचण्ड महारोषातन्त्रे अथ लार्थ पटल अतुर्द
 शमः ॥ १४ ॥ अथ भगवती द्वेषवती उवाच ॥ एक ल्वीरः कथं सिध्यं तं कं हिल्य पर मे रवर ॥ अ
 थ भगवानाह ॥ कृति त्याकार योगेन कृष्णा बली विभावये ॥ तत स्थैर्य वला देव योगी बुद्धेन शंश
 यः ॥ श्वेत वायलं ध्यायासी तं नारक्त मेव वा ॥ द्यामं वा बली ध्याया द्वेषवज्रादि संयुतं ॥ मध्ये पश्चा
 वलानां वै गृहीतै क विभावयेत् ॥ प्रज्ञानत कुलीना न्ने अन्वा वाथ भावयेत् ॥ सिध्य ते तेन योगेन यो
 गी शीघ्रं न संशयः ॥ प्रशापार मितं वार्थ भावयेत् स समाहितः ॥ भावना बल निष्पत्तौ तौ चिराज्य वो
 मवाप्नुयात् ॥ अथ भगवती आह ॥ विशुद्धि देवतायास्तु श्रोतु मिच्छा मिनायका ॥ पूर्वोक्त मण्डलानां

तु विशुद्धि मेव दपभो ॥ अथ भगवानाह ॥ अथा तर्हि प्रवक्ष्यामि विशुद्धि सर्वभोधनं तत्र बलु सु अतु वल
 विहारी ॥ बलु दर्शयतुः सत्यं बलु स्तारतां ॥ बलु दर्शनं ॥ अष्टौ स म्मा आर्या शं गो मार्गः ॥ एक पट्ट वित्तै का
 गता ॥ पश्यं यो निः विश्व वत्सं विश्व निर्मलात् ॥ नवन वंग पव वनात् ॥ तिदिशु रक्तं महारा गा विदि
~~कृष्ण पीत वपाम शादल कृष्णानि ॥ प्रलवै श्व क्षत्रिय सुद्र जाति लात् ॥ च उ सूर्यो शुक्र शोणिते ॥ रव~~
 क्राम ध्ये कृष्णा बल विहंकृत्ति विश्व वज्राः ॥ पूवादि दिक्षु श्वेता वला दीनां ॥ अग्न्यादि विदिक्षु मोह
 वज्रादिना ॥ कृति मण्डल निविशुद्धिः ॥ भावना विधि र्व्याते ॥ प्रथम पूजा पुण्य कर्म संभारै वि
 शिष्टं कर्म ॥ अन्य ता ज्ञान संभारो मरण विशिष्ट ॥ त्वच्छ देहो अतरा भव देहः ॥ कृष्ण गार पर्य

नैव दुष्ट भुवनं पञ्चो नियोनि श्रुत्वा सूर्योऽनु क्रु को निते । कुं कृति मातुः पितुर नरा भव वित्तं ।
 श्रुत्वा भयः पिता मामकी माता श्रुत्वा नयो रन्यो न्यानु रा गणं दृष्ट्वा पित रि खे वं रुत्वा मात र्यन्
 रा ग व मो हं न सर्व वित्त वत्सं क्रम ते । पद्मानि र्गतः योतुः पितृ मार एतं तद प्रा प्तये मातुः
 ग्रहाणं जन्मान्तर वा ह्स्या द्वि शि श्रु सुखा य सो पि पु त्रा अ न य ति ॥ श्वेता व ला दय श्र । मो ह व ज्ञा
 दय श्र पितृ मार ता दां स न प राः । श्रुत्वा व ए वे ति ता व न्मार् ये त । उ हि तं श्र का म अ न्मा न्तर वा
 ह्स्या त र नि शि श्रु सुखा य । स्व प्र ज्ञा या श्र उ पा यः । अथ ना पा रा प्र ज्ञा उ पा यः । उ म योः
 सम र शी कर णं त र्जनी थ वा मा धो ह्स्व स प्र षा ता ल पाल नं स व्यो र्द ह्किः स प्र व ला ए उ पा

लनं वास भूगत जानः । पृथ्वी पाले । सव्य संप्र हार पदं सर्व मार र्ज सनं । व ला स्म श्व मारः श्रि
 व ले श्व मारः । विष्णु मृ ग्य मारः । शक्रो देव पुत्र मारः । पृथ्वी सकल मर्त्य क लो प भोगः । कुमा रो
 दी र्घ स्थि तिः पद्मा स नो यो जि नः । चन्द्र सूर्यो सनः । श्रुत्वा शो शित ज्ञः । पुरुष रूपं भावः स्त्री रू
 पं श्र भावः । नीलो वि ज्ञानं श्व श्वे तो रू पं पी तो वे द ना र क्तः संज्ञा । दयाम संस्कारः । मर णान्तर
 वा द रूपं वित्तं वा शी रा कारं भगवती त्थ र्थः । तस्मा त्स्व तरो भव ति । सव त्रि विधः तत्र का य स
 स्कार श्वा श्वा य प्र श्वा सौ । वाक् स्कारे वितर्क विचारो मनः संस्कारो रा ग द्वेष मो हाः । अभिर्युक्त
 श्रुति श्रुति प्रम श्रुति वितर्क यति स्फु र्गृहा ति विचार यति श्रु श्रु गृहा ति । श्रुत्वा र तो

भवति द्विष्टो मुग्धश्च तस्माद्विज्ञानं भवति बहुकारं यद्बुद्धिर्विज्ञानं श्रोत्रविज्ञानं श्रुताविज्ञानं
 जिह्वाविज्ञानं कायविज्ञानं मनोविज्ञानं वेति । एभिर्युताश्च विज्ञापयति । नृणां तिजिप्रतिभेक्ष
 यतिस्तृतीयातिविकल्पयति । तस्मात्तामस रूपं नाम यत्परो वेदनादयः । रूपं रूपमेव । कृतिद्वयां
 मभिर्सीक्षिष्यपिरोडयित्वा नाम रूपेत्युक्ते । उपादानं पञ्चस्कधरूपेणाविद्यापरिणामतोत्यर्थः
 तत्र वेदनात्रिविधा दुःखा सुखा अस्व सुखा येति । संज्ञावत्ततोत्यर्थः रूपं गह्वरान्तराभिलाषः । सीक्षा
 राः सामान्यविशेषावस्थाग्राहिणः । चित्तवैताविज्ञानानि पूर्वोक्तान्येव । रूपं यत्तु भूतात्मकं पृथी

गुरुत्वं क कृत्वं त्रयोदशत्वं मभिर्व्यस्तित्वे तेज उष्णत्वं परिपायनत्वं । वायुराकुचनप्रसारण
 लघु सुसुदीरणावलयतीत्यादि । तस्मात्स्पर्शरूपगन्धरसस्पर्शधर्मव्याप्तुसमापत्तिः । ततः तृणा
 मुर्याभिलाषः । तत उपादानं तत्प्रापकं कर्म । ततो मवेगमप्रवेक्षः । ततो जातिः प्रकृतीकरणभिनि
 व्यत्तिः । उपादानं पञ्चस्कधलाभः । ततो जरायुरातनीभावः । सरणीवैतनिरोधः । ततो जरासरणौ
 चित्तयन्त्रोकाकुलो भवति । मुक्तिर्मयानपर्येषितेति परिदेवते । व्याध्यायपद्रुतश्च दुःखी
 भवति । तदेव पुनः पुनर्मनसि नियोजयन् दौर्मनस्यो भवति । दुर्मनापिकेनाप्यपद्रुत उपायासी
 भवति । अयमर्थः । ~~विद्यादिषडा यतनपर्यन्तान्तराभववानी~~ विद्यादिषडा यतनपर्यन्तान्तराभववानी

तमाकां श्वेतोजलं पीतपृथ्वीरक्तो वह्निः श्यामो वातः । यथा भगवतां तथा तथा भगवतीनां ॥ अथ
 वानीलः सुविशुद्धधर्मधातुज्ञानं । श्वेतोऽप्यदर्शज्ञानं पीतः समताज्ञानं रक्तं प्रत्यवेक्षणाज्ञा
 नं । श्यामः कृत्यानुष्ठानज्ञानं एक एव जिनशास्त्रा पञ्चरूपेण संस्थिताः । प्रज्ञापारमितायै का
 पञ्चरूपेण संस्थिता ॥ अथैकं जलं वीर्यं ते श्रीवत्सलसहस्रोद्यता तत्रैव विशुद्धिपठलः पञ्चदशमः
 ॥ १५ ॥ अथ भगवती आह ॥ कथमुत्पद्यते लोकः कथं याति क्षयं पुनः । कथं वा भवेत्सिद्धि
 क्रहिलं परमेश्वर । भगवानाह ॥ अविद्याप्रत्ययाः संस्काराः संस्कारप्रत्ययविज्ञानं । विज्ञानप्रत्य
 यनामरूपं नामरूपप्रत्ययविषयतायतनं । विषयतनं प्रत्ययः स्पर्शः स्पर्शप्रत्ययाव

दनावेदनाप्रत्ययालक्षणः । तेषां प्रत्ययमुपादानं । उपादानप्रत्ययो भवः । भवप्रत्ययो जातिः ।
 जातिप्रत्ययाजरा मरणशोकपरिदेवदुःखदौर्मनस्वोपायासाः । एवमस्य केवलस्य सहते दुःख
 स्वभावस्य समुदयो भवति । एवमविद्यानिरोधात् संस्कारनिरोधः । संस्कारनिरोधाद्विज्ञाननिरोधः ॥
 विज्ञाननिरोधात् नामरूपनिरोधः । नामरूपनिरोधात् विषयतायतननिरोधः । विषयतननिरोधात् स्पर्श
 निरोधः । स्पर्शनिरोधात् वेदनानिरोधः । वेदनानिरोधात् सूक्ष्माणनिरोधः । सूक्ष्माणनिरोधात् उपादाननि
 रोधः । उपादाननिरोधात् भवनिरोधः । भवनिरोधात् जातिनिरोधः । जातिनिरोधात् जरा मरणशोक
 परिदेवदुःखदौर्मनस्वोपायासानिरुध्यते । एवमस्य केवलस्य सहते दुःखस्वभावस्य निरोधो भ

वति ॥ प्रत्यंतो लययते लोकः प्रतीत्यैव निरुध्यते ॥ वद्वारूपद्वयं तद्वयं भाव्यसिध्यति ॥ अथ
 भगवती उवाच ॥ कथयतु भगवान् अविद्यादिवेदने ॥ अथ भगवान्नाह ॥ त्रिपरिवर्तमिदं वक्तुं
 अतीतादिप्रभेदतः ॥ द्वादशाकारमाख्यातं धर्मसर्वजिनैरिह ॥ तन्ना विद्याहेयोपादेः याज्ञाने
 ॥ मरणात्तरं बभूव रूपं वित्तं शरीराकारभवतीत्यर्थः ॥ तस्मात्संस्कारो भवति सवन्निवि
 धः ॥ तत्र कायसंस्कार आश्वासः प्रणामो ॥ वाक्संस्कारो वितर्कविचारो ॥ मनःसंस्कारो
 रागद्वेषमोहाः ॥ एमियुक्ताश्च विद्याश्च सति प्रपद्यते ॥ वितर्कपरिहृत्युत्प्लुतं गृह्णाति
 ॥ विचारयति स्वभां गृह्णाति ॥ अनुरक्तो भवति ॥ दिव्यो मुखश्च ॥ तस्माद्विज्ञानं भवति ॥

चक्षुकारं चक्षुर्विज्ञानं श्रोत्रविज्ञानं श्रोत्रं विज्ञानं जिह्वा विज्ञानं कायविज्ञानं मनोविज्ञानं च ॥ ए
 मियुताः विद्यापश्यति ॥ शृणोति जिह्वतिष्ठति विकल्पयति तस्मान्नामरूपं ॥ नामवत्कारो नै
 दनोदयः ॥ रूपं रूपमेव कृति द्वाभ्यां अमिसंक्षिप्तपिण्डयित्वानामरूपेत्फर्त्तौ ॥ उपादानपक्ष
 स्वभूतपक्षेण विद्यापरिणामतीत्यर्थः ॥ तत्र वेदना त्रिविधः ॥ सुखादुःखादुःखासुखेति ॥ सत्तावस्तुनास्त्व
 रूपग्रहणान्तराभिलाषः ॥ संस्कारस्वामान्यविशेषावस्याग्राहिणः ॥ वित्तं वैला विज्ञानानि पूर्वोक्तानि
 व ॥ रूपं चतुर्भूतात्मकं ॥ पृथ्वीगुहल्लवककटलं ॥ अयोद्वल्लमसिस्पन्दितलं ॥ तेज उवाहल्लपरिपा
 चल्लवायुतल्लवनप्रसारणल्लघुतल्लमुदीरणल्ल ॥ तस्मात् षडयतनानि चक्षुः श्रोतयागजिह्वाकाय

मनासि एभि युतः पूर्ववत्प्रपश्यति आदि । तस्मात्स्पर्शः । रूपशब्दगन्धरसधर्मधातुसमापत्तिः ।
 ततस्तत्त्वानुसूयाभिन्नाः । तदुपादानं तत्प्रापकं कर्तुं । तत्र भवो गन्धधर्मप्रवेशः । ततो जातिः । प्रकटी
 करणाभिनिस्त्यतिः । उपादानपक्षकश्चत्वाभः । ततो जरायुरातनीभावः । मरणावित्तीयेत निरो
 धः । ततो जरा मरणावित्तीयेत । शोकाकुलो भवति । मुक्तिर्मयान प्रवेशितेति परिदेवतेनैवा
 व्याध्यादुपद्रवतश्चतुः । रवी भवति । तदेव पुनः पुनर्मनसि नियोजनं मनसा भवति । उर्मना
 यिकेनाप्युपद्रवत उपायासी भवति । अयमर्थः । अविद्यावद्वयतनपर्यन्तेनान्तरा भवसत्य
 एकत्रैव स्थितः । त्रैलोक्यं पश्यन् पश्यति स्त्री पुरुषाननुरक्षान् । ततोऽतीतजाति कृतकर्मणा

परितो य आतामुत्पन्नो भविष्यति । त जाति स्त्री पुरुषोरतोऽहं । स्तीव तस्य तयोः स्पर्श उच्यते
 ते । तत्र यदि पुरुषो भविष्यति तदा आत्मानं पुरुषाकारं पश्यति भाविमातरि परमातुर
 जो भवति भावयितरि यमहापद्विष्टः ॥ रागद्वेषो यस्य सुखदुःखवेदनेतनः केनाकारेण
 नयासाहं रतिकरोतिकरोऽस्मीति चिन्तयन् । मुदः रया अरं वावेदना । तयाया सुखो भवति
 । ततः पूर्वकर्म वा तप्रे रितो महातपाया एरमाप्नोति कृत्वा कवेन कोहि पुरुषो मम स्त्रियं
 कामयत इति कृत्वा तारासंक्रमणाच्च भाविष्यति शिरोमागेण प्रविश्यते सुक्राविष्ठितं चित्तं
 अविस्थाय भाविमातरं कामयन्नात्मानं पश्यति । सुखाकारतामुपाददाति । ततः शुक्रेण सम

रसीभूयमहारानुरागेणावधतीनाच्चापिलुवजानिर्गत्यमातुः पञ्चसुशिरस्थवजभायीश्व
रीनायाकुशोजन्मनाप्रांस्थितः३३क्षरणातचित्तवत्तत्रोभयोभवति। सचक्रमेताकलता
वुदधणपेशिशारकाप्रशारकापुतो नवभिर्दशभिर्वासासैर्येनैवमार्गेताप्रविक्षः तेनैवमा
गागानिर्गताजातिभवति। यदिवास्त्रीभविष्यति तदाभाविष्यितर्यन्नरागेभवति। भावित
रिचक्षेष्टततः आत्मानंस्त्रीरूपं पश्यति भाविमातृशिरोमार्गेताप्रविक्षप्रेपति त्वाशुक्रै
रगतिश्रीभूयतस्याएवजन्मनाज्ञानिष्ठति। तत्पूर्ववन्निर्गच्छति जायते। तदेवमविद्यादिभि
र्लोकाजायते। लोकाश्चपञ्चस्कन्धाएवतेवदुःखसंसारिताः पञ्चस्कन्धाः। नवदुःखेनकार्य

मस्थिमोक्षार्थिनां अतिशयं दिनिरोधात्कन्याभावः ४१ शून्यता तच्छब्दतानयतुहेन कार्ये मोक्षार्थि
नः तस्मात्तन्मात्रो मोक्षो मायाभावः तस्माद्भावाभावविरहितं प्रक्षयाय संपुटं महासुरयरूपि
रा श्रीमदवलनाथात्मकं यत्पुरा नैकमूर्तिवित्तां भावः निर्वाणप्रतिष्ठितं मोक्षः रागे तोत्यय
तेनोको रागक्षयात्संयतः श्रवणापरितागादुद्भूतः समुत्पत्तिः नवलतिप्रज्ञासंगे
सुखरसमुदितं तु यच्चित्तं पुननविरममुमानेतदवलसी ज्ञायकधितं ॥ १६ ॥
ॐ त्वेकल्लवीरारणे श्रीयमुमहारोषणतत्रे प्रतीत्यसमुत्पादपटलः षोडशमः ॥ १६ ॥
अथ भगवती आह नाथेदं संपुटं शुकैरक्तलिंगभगे लने प्रवृद्धेशकते कर्तुं व्याधिरुधलना

शनात् शस्त्री मनोवश्यताभावात्तद्व्याकरणादपि शुक्रस्यर्त्तमनः। इत्तदा वनाद् द्रुहियो
 गकः। भगवानाह। साधुसाधु कृतं देवियदहं स्वयमेवितस्त्वया। वक्ष्ये नानाविधनैश्च शरण्यो
 कार्थसिद्धये ध्यायी रशोधये दादौ यश्च कर्म समादभेत्। शुक्ले वस्त्रे कृतं वस्त्रं शीघ्रमुञ्च
 नितं भवेत्। त्रिफला काष्ठया गृह्य वेदा रपला शीर्षे। पलाशवीजं प्रथमं किं चिभ
 क्षयित्वा गुडपाणं कृमी जीर्णं च प्रणाशनं। केतकाश्च नाम तीरसं तैलं हिलमोवीनसं
 भवं पीत्वा लिप्ता च तदौद्रेयू को नाशो वर्ततात्। केतकाश्च रशं तैलं पिवे ज्वनसं युतं॥
 रोडगुमला योगाण भवे ज्वरास्यनाशनं। हिलमोवी रशं किं चि तैलं च वनयसी युतं॥

यां याश्च स्थिते कृत्वा भवेत्पित्तस्य नाशनं। केतकाश्च रशं तैला कुयमुलश्च शोपयः। पा
 णयोगाश्च तैलनाशाय नशीराय। रसीकुष्माण्डमञ्जयाः पिवे ज्वरासं युतं। वृक्षना
 शो भवेच्च न्यात्। शमकाणं मधुसंशयतः। एकैकं द्विदिनं कुर्यात्। चोदोषधमारभेत्। तेनै
 व फलदं तच्च निष्फलं। अन्यथा प्रिये। शाल्मली वल्कलं च तैलं मण्डनं भक्षयेत्। सप्त
 धामत्रितं कृत्वा प्रातर्वा भोजनक्षणे। प्रतर्ह्याव जीवतु शुक्रशोणितवर्द्धनं। उंचणुम
 हारोषणं कर्दीदियात्। तैमे कुरु कुरु। सडितं नारिकेलं नवनीतं चापि माहिसं। वास्यम
 तैलं नसी युतं मेदीरु करसम्भवं। लिङ्गं कर्त्तुं नाना च भगस्यापि विमर्दनं। सर्वकायविमर्दश्च

वर्द्धते तेन शीतयः शान्तिरको तर्जनी कृत्वा प्रक्षयित्वा च तेन वै रियोनि मधो हनि शिष्या रूपा
 लुयेदः प्रवर्द्धने शङ्का डिम लवः कलैः पवे स र्षप तैल कं तनै तदि ते वद्धे तमुत्पु री कथन स्य
 तः श्वेत सप्त वया मुश्व गश्वा हती कृतैः कलैर्मर्दये लिङ्गः सन्नै कर्मा यवर्द्धते हसि पिप्यन्ती
 श्वेता परा जिता कृतैस्तथा माहिषानं वनी तेन मर्दना लिङ्गवर्द्धने सेवाल कदरो हिती माहिष
 नवनी तैले पना लिङ्गवर्द्धः रश्मि रसेना श्व गश्वा मूली पिप्पला म हिष्य नवनी ते मिश्रितं रश्मि
 रफल कोटरे अहोरात्रं स्थापयेत् ततो लिंगमाहिष स कृता दृढं मर्दयित्वा पूर्वोक्तेन रात्रि त्र
 यै लिङ्गामर्दये दृढयेत् ॥ ५३ ॥ गोपयू र्ध्वे नर क गोहा लुया घृतं साययित्वा माहिषे यो न्यभ्यन

रं लेपयेत् शशि पिप्पला यो गिर्गो मवति पत्रवीज उत्पल वीज मृणाल उसीरी मुस्तकै सि ल
 तैले पावयेत् तेन भगो भ्यङ्गो दो गश्वा शौ थिलं वैषम्या न्न त्यादि किना रायति शान्ति सत्व क काये
 नर गश्वा लये निम्व ल वाध पयेत् सौकु मीर्य सुगन्धिसुर गश्वा दि गुणो ये ते भवति हरिता ल भा गाः
 पञ्च किंशुक क्षार भागै के यव क्षार भागै क क डली क्षार भागै के ज लेन पिप्पला लेप मात्रेण भग क क्ष
 लिंग गं रो मा रपु त्याठ यति ततो हलाह ल सप्य पुष्प वृक्ष मिश्रिक दू तैले स प्रा ह स्यापि ते तेन लिं
 गदि के प्रक्षयेत् नखनः केशाः प्रादु भवन्ति माहिष सू कर हस्तिक कट श्वद तैला भां मर्दना स्तना
 दीनां वद्धिः जाती पुष्प लि लेन पिप्पला भग मुर्द्ध लयेत् ॥ ५४ ॥ सि तं भवति माहिष नवनी तव वा कुटवला

नागवलाभिसर्दनास्तनवृद्धिः। तद्वा दकं यक्षालनाद्वर्द्धितलिंगसदृशं भवति। दण्डोत्पलासु लीगवद्यते
 तेन पिवेत अतु काले गुर्विणी भवति। अश्वगन्धमूलं घृतेन पिवेत। गर्भणी भवति। वलाति वलाशित
 शर्करा तिलं माषिक मधु युक्तं पिवेत। गर्भणी भवति। वाला मूलं उदकेन पित्वा पिवेत। कृपवाहना
 शायति। यव वृत्तं गोमूत्रं सज्जर सैयत्ति मधु घृतैर्नोदत्तनासर्वगात्रं भद्रं भवति। वराहकान्ता मूलं
 अतु काले कर्मेव च नाकुर्विणी भवति। कलवीशा कर्मक्षयेत्पुनरुद्विः। मधूरदधि मक्षतो न
 शुक्रवृद्धिः। शुक्रशोणित मक्षणात्पुनरुद्विः। मूत्रो मधुं मूत्रेण गालयित्वा पिवेत। शुक्रवृद्धिः॥
 अमलकी वृत्तं जलेन घृतेन मधूना वा विकाले अवलि हेतुः। चक्षुष्यं ताम्रं भवति। प्रज्ञा वजनयति।
 अमलकी वृत्तं तिलवृत्तं समं घृत मधूना मक्षयेत्। तथैव फली। गोरक्षतण्डुला मूली अश्वगन्धाति

लयवान् गुडेन समरशीकृत्य मक्षयेत्। यौवनं जनयति। अर्जुन लव वृत्तं दुग्धादिना मक्षयेत्। वर्षप्रयो
 गेन त्रिशतायुः। अमलकी रसपलैर्कवा कुयी वृत्तं कषैर्क पित्वा तः। जीर्णं क्षीरं भोजनं मासेन पथ्य
 रातायुः। वा कुयी कषैर्क तत्रैरा जलेन कांजिकेन दुग्धेन वा पिवेत। मरामासेन यौवना रूपे तः। मुः
 लिरी वृत्तं घृतेन मक्षयेत्। त्रिसप्तहिन द्विरस्य वषाकृतिः। सनवी जवृत्तं पलैर्कं रक्तशालि पलैर्कं
 एकवर्षं गावी क्षीरे दशरात्र द्वयेन रन्धयेत्। प्रथम क्षीरं शरात्रमेकं क्षयं नीत्वा समादिकं तत्र द
 लापयेत्। ततो मक्षयेत्। जीर्णं दुग्धेन भोजयेत्। वातातपवर्जितः सप्तहत्रयं यावत्। यथा क्रिया
 तथोत्तर क्रिया। ततः केशादयः पतन्ति पुनरुत्तिष्ठन्ति। ततो वलित रहितो जीवति शतायुष्यश्च रक्ते
 घटमूलं घृत मधूना विठा उपमात्रं मक्षयेत्। तथैव फली। अमलकी हरीतकी भृङ्गराज पिप्पली मरी

वलोहवृक्षांनिमधुशर्कराभ्यांउदुम्बरफलप्रमाणगुटिकांकुर्यात् ॥ ततो गुटिकैकाभक्षयेत् ॥ मासे
 नत्रिसतायुः ॥ कुमारीफलमेकं घृतदधियुक्तं भक्षयेत् ॥ साप्ताहेन हि शतायुः ॥ यवतिलाश्च गन्धा
 नागवला मासान् द्विगुणगुडेन भक्षयेत् ॥ महाबलो भवति ॥ भजालीगुणुकं त्रिगुणं हरीटका एकं ज
 लादिना भक्षयेत् ॥ महाबलः स्यात् ॥ सर्वत्रात्मानं देवताकारं भावयेत् ॥ मन्त्रैर्वा यौषधमधि स्थेत्
 ॥ ॥ इत्येकलक्ष्मीराख्ये श्रीवल्गुमहारेषणतन्त्रे शुक्राद्विपटलः शप्तदशमः ॥ १७ ॥ अथ भग
 वानाह ॥ एरणुमूलीकांजिकेन पिबेत् ॥ शिरोमर्दयेत् ॥ शिरःशूलं विनश्यति ॥ छागस्य गोर्नरस्य वाको
 लुं मूत्रं ससेच वं कर्त्तुं पूरयेत् ॥ कर्त्तुं रोगनाशः ॥ शुष्कमकटतैलवा दद्यात् ॥ कृतकं पिबेत् ॥ लीयमलका

हरीततीवयाशि शिरेण वटिकां कारयेत् ॥ तेनाञ्जशुरानाशः ॥ मधुपिप्यालां वांजयेत् ॥ कर्त्तुं गूथं मधुनांज
 येत् ॥ राह्याभनाशः ॥ कृतकमधुनायेत् ॥ सर्वाक्षिरोगनाशः ॥ कांजिकेन तैलं च दुर्वासूलं कान्तेनिष्टुद्धा
 त्रयेत् ॥ वक्षुशूलनाशः ॥ यौषकफलं आलां ककालमूलं तण्डुलोदकेन पिबेत् ॥ लस्यं वेदयात्कामलना
 शः ॥ शूलकः ॥ शूलककरसंदूकरसंडाडिमपुष्परसंमेलयित्वा नस्यं दद्यात् ॥ नासिकयारक्तं न श्रवति
 कोष्ठादुच्चरन्मुलीतण्डुलोदकेन मुखद्वारेणारक्तं न श्रवति ॥ सकालिका मूत्रवर्षणा फलवर्षणा फ
 लवर्षणा फलशुण्डा विनश्यति ॥ गुंजमूलेमदनकीटतिनाशः ॥ गोघृतं गव्यदुग्धं कर्त्तुं यदप्येत् ॥
 प्रादम्रक्षणादनकटकीनश्यति ॥ मूलकवीजं प्रियंगुश्चरक्तवन्दनं कुष्ठपिष्टादुक्तं नासकं यादि
 नश्यति ॥ हरितामं संशुष्कं छागीक्षीरेण पिबेत् ॥ लमेकं क्षय रोगनाशः ॥ माहिषदधि भक्त भोजना

दतिसारनाशः ॥ अमुभक्ताना तथा ॥ कुटजवल्कलभागद्वयं मरीचगुडशुण्ठीनामेकभागं गायत्रिके
 तापिवेत् ग्रहणीनाशः ॥ अमलकीपिपलीवित्रकमर्दकं पुनः तनगुडं घृतं मधुरसंभक्षयेद्विकाले का
 सश्वासविनाशनं ॥ हरीतकीयूत्तमं धुना तथा ॥ खदिरिकाकेन यवयवाणां भक्षयेत् कृच्छिरोगनाशः ॥ स्नात्
 ॥ अदुर्गन्धिं जीरकं च दध्नामलेन वापिवेत् लघुन सहितं मूत्रकृच्छ्रविनाशः ॥ शर्करायवक्षारं संभवा भक्षयेत् ॥
 थासौ भांजनमूलं काथं वापिवेत् ॥ अश्वमरीनाशयति ॥ हरीतकीवित्रकं अदुर्गन्धं अमलनापिवेत् ॥ ह्रीहनाशनः
 ॥ जीरकं गुडेन भक्षयेत् ॥ उज्ज्वरो वातो विनश्यति ॥ यवक्षारं दध्नापिवेत् ॥ आमवातनाशनं ॥ कटूत्रयं विडिङ्गसैध
 वं च दध्नामलेन वापिवेत् ॥ इषडुक्तं अग्निदीपयति क्रिमयो विनश्यति ॥ हरीतकीगुडेन भक्षयेत् दुर्गन्धिमा वि
 नश्यति ॥ हरीतकीशुण्ठी भक्षयेत् ॥ आमवातनाशः ॥ दुर्गन्धिं हरिद्रायापि स्त्रालेपना ककुत्तुनाशः ॥ अने

नैव द्रव्यं स्फटादि कुकुरदं क्षाद्यादिनाशयेत् ॥ काशमर्दकमूलं कांजिकेन पिस्नातथा ॥ गुडं कटूतैले
 नपिवेत् ॥ आसौ विनश्यति ॥ अर्जुनखरं घृतादिभिर्भक्षयेत् हृदयवाथानाशनं ॥ विल्वदग्धागुडेन भक्ष
 येत् रक्तातिसारनाशः ॥ मातुलुंगरसं गुडेन भक्षयेत् शुर्लनश्यति ॥ गुडं शुण्ठीनां नश्यदद्यात् सर्वश्लेष्मा
 नाशः ॥ कतकं मधुना अयेत् ॥ सर्वाक्षिरोगनाशः ॥ कांजिकेन तैलं सैधवं दुर्गन्धिं मूलं च कास्यनिघृष्य भा
 अयेच्च शुशूलनाशः ॥ गुडं घृतेन भक्षयेत् वातपित्तश्लेष्मकृक्षादयो विनश्यन्ति ॥ त्रिफलायूत्तमं घृत
 मधुना भक्षयेत् सर्वरोगनाशः ॥ हरीतकीयूत्तं घृतमधुना विकाले अवलिहेत् वातश्लेष्मविनाशनः ॥
 वासकपत्रांगवचात्रकं ह्यापिपलीवशुष्कयूत्तं रुतपत्रं च वेनमधुना ववटीकुर्यात् ॥ ततो भक्ष
 येद्विकाले वातश्लेष्मा विनश्यति ॥ मधुरं अमधुरं करोति ॥ ब्रह्मावजशुण्ठीपिपलीहरीतकीवासकः ॥

यदि रश्मि मधुना वटिकां कृत्वा भक्षयेत् ततः धैर्यं फलं यमाती श्रुती हरीतकी सैन्धवान् समान् भक्षयेत् ।
 स वाजीर्लनाशः । गुडवीरसं मधुना विवेत । प्रमेहो नाशो मांसत्रयेन । दुग्धं पिप्लीवू संघृतं मधुभिः
 ॥ विवेत ज्वरहृद्रोगकाशादयोनिरपानि । लज्जालुदारपुंखयो मुर्ली वा स्यादकेनपि स्त्र्या लेपयेत् । गु
 डीसी मुलं यमक्षयेत् । नाली प्रगनाशनं । श्रुती यवक्षारेण भक्षयेत् । कुभ्रक्षाम भवति । जयनी वीजं म
 रीचेनपि वेदिनत्रयं पाप रोगनाशः । त्रिफलाने लिका कृष्णामृत्तिका मृगं गराजं सहकारा मृदी जलोह
 वूर्त्तिकां जिक्कैरमिया मन कं कुर्यात्ततो गुग्गुलु केन केरांधूपयित्वा तेन मर्दयेत् । ततः सप्ताहं वध्या स्त्र्या
 पयेत् । केशरश्मि मयूरपित्तमृक्कुराजरसाभ्यां गव्यघृण्णान् त्र्यम्बका स्त्र्या सप्ताहं केशरं जनशायसी
 नवेरत्तयोः काथं कुर्यात्सोडशगुणो न जलेन भागैकं स्त्र्या पयेत् । ततो गालयित्वा श्वेतगुंजा वूर्त्तिकां

दद्यात्ततस्तैलसरावमेकं रश्मि मधुना वटिकां कृत्वा भक्षयेत् । श्रुतेनैव केशाभ्यां गात । केशरं जन । भूमा विदाली रीत्रिक द्रव
 कं स मयूरसी कृत्य वलिका मधो कृत्वा ज्वलदधो मुखे वलिका क्रमेण कटु तैलं गृह्य सततं विदुं दयन
 द्रव्येन वलिपलितं विवर्जितं । एतेन मर्दितं रसेन कुष्ठलेपादो निभवति । तथैव नवनीतमर्दितं ग
 धकमा सहितं रसतो लामेकं साण्डी लोहोपापि । एतेन घटयेत् त्रेण घटाभ्यन्तरे मृषिकापि हि
 तेन कालुका सहितेन वह्निदानादसुवधः । भक्षणात् स्त्र्यादिनाशः । गोवत्सस्य प्रथमं विष्णुं गृही
 त्वा गुडिकां कारयेत् । पित्तु तगर मूलं पिष्ट्वात् । एकां गुडिकां भक्षयित्वा विषं भक्षयेत् । न प्र
 तिभवति । ज्वुवीजवीज पुरकवीज शिरषवीज यूर्त्तयित्वा श्रुजा क्षारेण पायसं रश्मि मधुना पयेत् । य
 तेन भक्षयेत् तस्यैकं यावदुभुक्षान भवति । श्रमलकी कुष्ठमुलं मांसी जल एकां लेपण विरलाः

तिसा आगच्छति ॥ निवृत्ता गौताय येत ॥ मयूर शिरवां पंचागमलेन रयाने दद्याद्दशं कुरुते ॥ अथ राजिता
मूलं पुष्पाणां त्वाद्या कर्पटं संप्रक्षनरते लेन म कपाले कर्दु लीयो डना तेना जना त्त्री पुरुष वशी करोः
ति ॥ दण्डोत्पलामूलं पंचागमलेन दद्याद्दशमारयति ॥ विडिंग ॥ तगरं कुक्षमदिरया दद्याद्दनि क्वां ना
शयति ॥ मनः शिलाना गोश्वर वृत्तं पियंगु गोरोचना मिरक्षिंश्वयेत् ॥ वशी कर तां ॥ कस्तूरिल
जाश्चत्तर सह देवोभिः कृत निलकं त्रैलोक्य वदामानयति ॥ उं वलविते विलिखुलुरवेता ॥ मुख
मुख स्वाहा ॥ खलिंग स्थापरिरक्त कर वीरस्य कुसुम सस्याप्य सह सुमेकं जपेत् ॥ नाम विद भित्ति नय
स्याः पुरतो मंत्रं पठत्तामश्रुत्या विद्या भ्रम्यते सावस्था भवति ॥ पूर्व सिवादश सहस्राणि नामरहि

तं कृत्वा ॥ नमश्च तद्गाली श्रुती मेव शी कुरु स्वाहा ॥ सेवायुतं दशम शान भद्रम कृष्णाय तुर्द रणां श्रुष्टोत्तर श
तामि मन्त्रितं कृत्वा मन्त्री शिरशि दद्याद्दशी भवति ॥ अजस्रालिंगमादाय क द्या दशम शान स्रुत्र कैः करट स्या
थवा पुच्छं वधयेत् शुक्र संभनं ॥ सत्सुरैवैक मनाः कुर्यात्सै पूनं भै र्य योगतः ॥ निश्चेष्ट वत्सदा भूला शु
क्रस्तम्भन मुत्तमं ॥ मूल शित को किलारव्यस्य चत्तुरखा थवोत्तरं ॥ मुक्त कश्च शिरो दद्यात्पुत्तना ॥ शुक्र
स्तम्भनं ॥ कृष्णामाजीर द्या मया दा स्थि वधना ॥ शुक्रस्तम्भनं ॥ श्वेत शार परा मूलं वधयेत् शुक्रस्तम्भ
नं ॥ सगामूलं सता मुलीय दिवा सुन सुत्र कं भक्षयेत्सै धुनात् पूर्व मत्त शुक्रस्तम्भन मुत्तमं ॥ करजं को र यित्वा
पारदेन प्रपूरयेत् वधना न कं ठौ सूत्रैः शुक्र स्य धार तां ले मे ॥ मूकर तैलेन ला क्षारं जित श्वेतार्क तुलका
र्क्या यदी पं ज्वालयेत् शुक्रस्तम्भन ॥ भूमिलतायूरी मध्यावर्तित तिल तैलेन दाहयेत् शुक्रस्तम्भनं ॥

भूमिलतायुगी कृत्यतिलतैकुसुम्यतैलमवापयेत्तेन पादतले मृक्षयेत्शुक्रस्तम्भनं ॥ मगुक
 कवचाकर्कटवशाद्वागदुग्धे मावर्तयेत्तेन पादौ मृक्षणा शुक्रस्तम्भनं ॥ शितका कजंघामूलं
 शितपत्रकेशरमधुमिनामिलेयात्शुक्रस्तम्भनं ॥ विस्तृक्ता नामुलं पत्रपत्रेण वेष्टयित्वा कटौ वध
 येत्शुक्रस्तम्भनं ॥ हरितालरसाञ्जनपादपिप्यली सैन्धवकुक्षे पारावतविष्टां पित्तकालिङ्ग उद्धर्त
 नात्शुक्रस्तम्भनं ॥ उर्ध्ववलीवर्दशृङ्गं गृह्य निघृष्य लिङ्गं लेपयेत् ॥ उर्ध्वलिङ्गं भवति ॥ कपिककुक्षमूलं द
 पिष्य छागमूत्रेण पिष्ट्वा लिङ्गं संलिप्य संमथौ पाठयेद्द्वारत्रयं स्तब्धं भवति ॥ तत्रोदकप्रक्षालनात्सा
 तिः ॥ कपर्यकाभ्यन्तरे पाददं पूरयित्वा सुरवेष्ट्यापयेत्शुक्रस्तम्भनं ॥ छागमूत्रेण कन्दवारुणी गो

रखकर्कटिसप्ताहं भावयेत्तेनोर्ध्वर्तनात्तद्वं भवति लिङ्गं ॥ ओषधी मूलं कामावी मूलं धूलु रबीजं कपूर
 जलेन पिष्ट्वा लिङ्गं लेपयित्वा स्त्रियं कामयेत् ॥ इवति ॥ सैन्धवद्वारागन कपूरयोषकयूसैमधूनापि द्वालि
 गले पातथा ॥ पारावतपूरीषं मधूनापि द्वालिङ्गं प्रलिप्य कामयेत्क्षरतल्ली ॥ कामावी मूलं तांबुलेन सु
 रक्षणे स्त्रियं भक्षापयेत्क्षरतिसा ॥ पक्वतिन्दि ॥ लसिको सैन्धवेन मिश्री कृत्य स्वतर्जने गुली लिप्येत
 स्तम्भगे प्रक्षिप्य वज्रधातु म्बरीनाडीया लयेद्यावत्साक्षरति ॥ कपूरदं गता पाददहस्तिपिप्य लिमधु मि
 त्तं पाक्षरति म्बरी ॥ रामदुती मूलं पादलिमूलं सपत्रं वर्तयित्वा लिङ्गं प्रक्षका मयेत्क्षरति स्त्री ॥ अयन्त्या
 मूलं कपित्वा तदुलोदके मिसितं ॥ शतौयो निघृष्य लेपनवध्या नारी निशंशयः ॥ पिष्ट्वा पलाशबीजं तु लेप
 येत्सधुसर्पिणा ॥ पानावरक्तवित्रकस्य वध्या नारी निशंशयः ॥ शालभपतंगयूसै श्लथयो नौ दद्यात्तारं

भवति ॥ ॥ कृत्वा कलवीराख्ये श्रीवसुमहाराष्ट्रपातत्रे शुकस्तम्भनादिपटलउपविंशतितमः ॥ १२ ॥
 अथ भगवती भगवत्त एतद्वचोवत् । नानाविभेदनिगदिदं मन्त्रयन्त्रादिकोशालं । अपरं शोतुमिच्छामि
 तथा कृतुहलं विभो ॥ वायुयोगमशेषश्च तथा कालस्य लक्षणं स्वरूपदेहयै तस्य प्रसादं कुरु मे सं प्रति
 ॥ अथ भगवानाह ॥ साधुसाधुकृतं देवीयत्नया । ध्यायित्वा तत्र हि । अथात्र संयुक्तधातिसर्वविज्ञानसि
 वयं ॥ ३ ॥ ज्वालाकरालवदने हस हलाहलवज्रसुवज्रस्फुरस्फुरयः सर्वतेश्वरवदवृद्धिस्तंभयः
 स्फोटयः ॥ सर्वपापीयं शोषय हं फट् ॥ एतत्तन्त्रं जपना काराक्रोधद्वयाश्रयलोकयेत् ॥ वातमे
 खादीनाशयति ॥ ३ ॥ फेकारं फे २ ह २ हा २ फट् ॥ शमशान्तकीडनमन्त्रः ॥ ३ ॥ सर्वविद्याधिपतये परयत्र
 मन्त्रनाशने सर्वपापिनीनां नाशय २ वञ्च २ मुखं कीलय २ हं २ फट् ॥ कृत्वा तिनगरक्षेत्रप्रवेशनमन्त्रः ॥

ॐ हिलि २ फट् ॥ २ ॥ कृत्वा नेन मृत्तिका ममि मन्त्रं लिंदया सर्वः पलायते ॥ मन्त्रा २ ॥ कृत्वा नेन व्याघ्रः प्र
 लायते ॥ वेदुः ॥ २ ॥ कृत्वा नेन हस्ती पलायते ॥ तस्मिन् २ ॥ कृत्वा नेन गण्डापलायते ॥ ३ ॥ ह्रीं वट् कनाथ
 वसुमहाराष्ट्रपातत्रे ॥ कृत्वा मन्त्रं जप्त्वा कोटयन्त्या पलायते ॥ ३ ॥ यमान्तकडीः स्त्रीः ॥ ३ ॥ फट्
 २ नाशय २ वसुप्रवसु हं फट् ॥ २ ॥ कृत्वा नेन महिष पलायते ॥ ३ ॥ यममर्दने मर्दय २ वसुमहाराष्ट्र
 पातत्रे ॥ २ ॥ कृत्वा नेन पापराग पलायते ॥ ३ ॥ क्रोधने संक्रोधतो भेदनाय ॥ ३ ॥ फट् ॥ २ ॥ वसुमहाराष्ट्र
 ममि मन्त्रोदकं दद्यात् शूलं पलायते ॥ ३ ॥ संत्राशने मोहनाय हं फट् ॥ २ ॥ कृत्वा नेन शिखावन्धना दक्षा
 ॥ ३ ॥ अश्वले संयत्तु कस्य मुखं कीलय ॥ ३ ॥ फट् ॥ २ ॥ मर्दने नवतुरंगुलमुत्तलिंकत्वा भूर्जे हरितालेन लिखि
 तातस्यासुरे प्रक्षिप्य कीलयेत् रथतुर्धनं निखनेत्यतिवादि मुखं कीलयेत् ॥ ३ ॥ सर्वमोरधमं जने अ

मुक्तस्य पादौ कील यजुं फट् ॥ पूर्ववत् हृदये प्रक्षिप्य पादौ कीलयत् गतिमगतिं स्तम्भयेत् भुं विरुतानने
परवलभं जने भंजय २ स्तम्भय २ वज्रपाशेन अमुकं ससैन्यं वध २ ऊं फट् ॥ गगन २ ही २ ऊं २ वलु म
हारोषण ऊं फट् ॥ पूर्ववत् प्रक्षिप्य सेनाधिपते रक्षां गानि कीलयेत् वृक्षामाधो मुखी कृत्य निरवने सरसे न्या
गतस्तम्भयति ॥ ३ दह २ पव २ मथ २ ज्वर २ ज्वालयेत् शोषय २ गृह २ ज्वले २ वलु महारोषण ऊं फ
ट् स्वाहा ॥ शमशानवस्त्रे विषराजिकया अक्षौ गुलप्रमाणं देवदत्तमभिलिख्य मालामन्त्रेण वेष्टयित्वा
मदनपुटलिका रुदि प्रक्षिप्य तृहीकास्रमधो प्रक्षिपेत् ॥ ततः ॥ ३ वलु महारोषण अमुकं ज्वरेण गृ
हापय ऊं फट् ॥ इति जपनश्मशानाग्नौ तापयेत् ॥ खदिरवदराग्नौ वा शत्रूं ज्वालयेत् ॥ ३ जय २ पराजय

निर्जितयन्ते हीरहारस्योदय २ उच्छादय २ शीघ्रं कर्म कुरु २ वलु महारोषण ऊं फट् ॥ शमशान कर्पटेलि
क्षित्वा नीलसूत्रेण वेष्टयित्वा बाहौ कण्ठे शिरः शिरशि कटौ वा धारयेत् सरयत्र न भवति ॥ ३ वलु
महासेनगस २ ख २ रवाहि २ शोषय २ मर २ मारय २ अमु
त्पुत्तलिकायां प्रक्षिप्य अक्षौ गुलप्रमाणेनास्थि कीलकेन लोह
मुखी कृत्य निषण्णत् ॥ सप्ताहेन मारयति ॥ ३ वलु महारोषण अमुकमुखाटय ऊं फट् ॥ निम्नस्य काक
वासंगृहीत्वा नाग्निना दाहयेत् ॥ तत्र शमा होत्तरशताभिः मन्त्रितं गृहपटले य प्रक्षिपेत् ॥ ३ उच्छादय
वाचलेन ~~विषराजिकया~~ विषराजिकया पाशेन बद्धा दक्षिणां दिशं नीयमानं धायात् ॥ ३ उच्छादयति ॥ ३ द्वेषणे द्वेषव
जे अमुकं अमुकेन विद्वेषय ३ वलु महारोषण ऊं फट् ॥ युं ध्यमान ऊकुरयोर्द्विलिङ्गहीत्वा साध्यप्रति कृतं

॥ वल्लु ॥

॥ ६२ ॥

द्वयं ह न्याता ॥ अ न्यो न्य वि दे व यति ॥ ॐ वल्लु म हारोषण कौं कौं कौं घोर रु पे य ठ २ प्र य ठ २ ह न र या
ट य २ क ह २ प्र स्फ र २ प्र स्फ र य २ की ल य २ जं भ य २ स्त म्भ य २ स्त मु कं हं ॥ ६२ ॥ भू जे कु मं स मा
लि र य ताल के न ष ड गु ल य तुः पा दे षु कौं कारं हिं कारं मु र व म धा तः ग य ॥ वि हा त तो लि र यः
सा ध कं त स्म पृ ष तः प रं मा ला म त्रे ण सं वे द्य पू जा तु त्या स मा र भे त ॥ ६२ ॥ को प रि सं न्य स्य क
म व मे न छा द ये त र क सू त्रे ण सं वे द्य पा द प्रो छे न नि र्दि षे त ॥ ता ड ये त वा म पा दे न अ मु कं
मे व श मा न य स प्प रा न् लु लु खं स्त म्भ यति ॥ ॐ वि लि मि लि ल लि ते ऊं फ र्द ॥ व कुः सं को व नं
न य ष प ति ॥ ॐ कौं कौं कौं शो ष य र धा रं म्भ २ ॐ व ल्लु म हारोष ण ऊं फ र्द ॥ ग वा स्वि की ल कं स

प्रां गु ल प्र मा ण म द्यो त्तर श ता भि म त्ति ते गो षे नि ष ने ली र न मृ व ते ॥ ॐ व जि ति व जं पा त य सु र प ति
रा ज्ञा य ति ज्वा ल य २ ॐ व ल्लु म हारोष ण ऊं फ र्द ॥ वा ल्मी क म्भ त्म यं व ज म द्यो त्तर श ता भि म त्ति ते प
तां गा रे गो ष ये त्प तां न र य ति ॥ ॐ कौं कौं त्रं यं य म म ध ने आ क ष २ को भ य २ स र्व का म प्र सा ध
ने ऊं र फ र्द २ स्था हा ॥ भू र्ज प त्रे लि रे दे वं हि भु जं कुं कुं म सं नि भं या शां कु श ह स्त अ का को क ट भि
ष तां ग ज म द द द्या ल क र ज स्व ला कुं कु मे वि द भं ये त्म आ क रा ति ॥ ॐ शि र सि कौं ह दि कौं ना भौ
त्रं मे डे ॥ त तो मा ला म त्रे णा वे द्य र क सू त्रे ण सी वृ त्त ली पु रु ष क पा ल सं पु टे न प्र क्रि प्य र ग म
त म धू पू रि ते न म द ने न व वे द्य यि त्वा र क सू त्रे णा व शि रः स्था ने नि र व ने वा म पा दे न अ म्भ ना क म्भ

॥ वल्लु ॥

॥ ६२ ॥

जपेत् । पञ्चविंशतिसहस्रेण पुरको भवति ॥ उँ आ क च १ सो ह य २ अ मु की मे व शी कु रु स्वा हा ॥
उदरकांठं श्रु क्षमं वृत्ती कृत्वा श्रु क्राना मिकार क्ता भ्यां वटी कृत्वा ॥ मि म न्य १ खाने पाने दद्या दशो भ
वति ॥ उँ ह्रा ते प त्रौ ध्र म र स्य प क्षौ दौ रा ज द तौ म त स्य मा ल्य अ ने न वृ क्षे न वि वृ त्ति तां गी प दे प
दे चा व ती मू ढि तां गी ॥ उँ श्वे त गृ इ ती त्वा हि वि ष अ रु पि ता ल्यः २ ह र सः २ उँ व ल्लु म हा से ना
शाययति स्वा हा ॥ अथ वा उँ सं का रि ती वं हां ऊँ हं हः सर्वः वि षं ना शय ति ॥ उँ ना गा रि वा स ने हरः
फट् ॥ अ मि मं त्रि त म् दा दारे वी र क या वा स र्णा प्र वे शः ॥ उँ आ लो का रो अ मु कं व शी कु रु स्वा हा
॥ सु ग धि श्वे त पु ष्पा दा ना ठ शी कर तां ॥ न मो वी त रा गा य मै त्रै य सिं ह लो वि मि स्वा हा ॥ उदके ना मि

म त्रि ते न व श्रुः प्र शा ल ना ति मि रं ह ति ॥ उँ सं फ र यः वृ क्षे र्वा द ना त्र पु भ व ति ॥ आ दि त्य स्य
रथ वेगे न वा सु दे व व ले न य ग रू उ प क्षि पा ते न भू भ्यां ग रू तु वि षं स्वा हा ॥ स र्प्य द श्वि क क क टो दि
वि षं ना शय ति ॥ उँ वा मु णोऽ जि ते ॥ य रा जि ते क्ति र र क्ष स्वा हा ॥ स प्रा मि म न्नि त ले ष के व तु दिः
शि नि क्षि पे त् ॥ एकं स्व स्थाने स्थापयेत् ॥ उँ ज म्भ नी स म्भ नी मो ह नी सर्व उ ष प्र श म नी स्वा हा ॥
औ श न प्र भ व ति ॥ न म श्व अ म हा क्रो धा य ऊ लु १ व लु २ ति ष र व न्ध र मो ह २ ह न र श्रु म् ते ऊँ
फट् ॥ पु ष्पा दि कं प रि ज ण्य दा ना द द श मा न य ति ॥ न मो र ल त्र या य उँ हः सु वि स्म रे स्वा हा ॥ के त
की प त्र वी रि क या सर्व रा गि न र प ति ॥ कृ त्वा क ल्प वी रा र्थे श्री व ल्लु म हा रो ष ता त त्रे ना ना वि भे द
नि ग दित य त्र म त्र प ट लो विं श ति त मः ॥ २० ॥ अथ भगवानाह ॥ उँ व ल्लु म हा रो ष ता सर्व मा

यादृशक सर्व मायां निदर्शय निर्विघ्नेन कुंकर । अनेन वलु महारोष तं ध्यात्वा सर्वं कुर्यात् ॥ ७३ ॥
 उ म्परक्षीरे ता कर्पटं मुखं यिथानिरभं सते ली सज्जरसं चिह्ना तस्मिन् प्रक्षिप्य वर्तिकां कार
 येत् ॥ उदके नदीय ज्वलना ज्वलति स्थिरं । रात्रौ वरत प्रस्तुरखण्ड द्वयं निघृष्टा कुंकारे ता वि
 धुक्ता दृश्यति ॥ मृतजल कायूत्स सहित लाक्षारं जितवर्ति ज्वालनात् स्त्रियः तं ॐ हृष्टा
 नग्ना भवति । घृतेन कर्षय शुभ्रं क्षणादात्सरक्षा ॥ हला हलसर्पस्थलां गुलं छेदयेत् । नग्ना
 मुक्तशिख्या यावत् ५ डिताव नर्तयेत् ॥ तं यूत्स माषक वतु हर्यं धूतुरप आंग प्रत्येकं
 मासे कैकेयभिः सहित लाक्षारं जितवस्त्र वेत्या दीप ज्वालनात् सर्वे हृद्यन्ति तं हृष्टा पू
 र्ववदात्सरक्षा ॥ शारंगोटक मुलं वहेलि मूलं एकी रुत्य गृहे स्थापयेत् कलहं भवेत्

॥ धुतुरघुष्य मध्यस्थ गुण्ड कं तुंग धियुष्य मध्योप विष्य प्रात मात्रे ता शिरः शूलं भवति ।
 काञ्जिकनस्येन मोक्षः ॥ कुकुरी गभशय्या तया धूपित वेदितं सयूर पिष्ट सर्वे न भ्रासितेन
 चित्रं हरति ॥ अवंश केन मोक्षः ॥ काक हृदय रुचिरेणा म्रपक्षेत लक्ष्मिने शन्या लिखित्या
 मन्त्रं यस्या विद्यायां पक्षिये तका केन रवाद्यते ॥ उँ काक कुहनी क्रुहं नी देवदत्तं काकेन भक्षय
 स्वाहा ॥ भगाकारं गतं दत्ता त्रिविहं दृष्टि कपति कायु तं प्रक्षिप्य गापयेत् ॥ तस्या मार्गं यथा
 ते ॥ लुही क्षीर भावित तिल तैल मुख लासिरो रुहाः ॥ तं भवन्ति मुण्ड तेन मोक्षः ॥ विला ली ग
 भशय्या नारी गभशय्या दाभ्यां धूपाधि तौ चित्रं न दृश्यते ॥ माक्षिक धूपेन मोक्षः ॥ उ कुकुरो
 लस्येद केन मूत्रे हलितालं वज्र धाभावयित्वा हस्तं ऐश्या कर्षय चित्रं न दृश्यते ॥ हस्त प्रक्षालना

लोक्षः॥ स्त्रीगर्भशय्यायाभूयाच्चित्रं प्रसादयति॥ गुगुलुधूपात्मोक्षः॥ भेषतेलेन वक्षुरञ्ज
 नाङ्गुवशास्यं दृश्यते॥ दीपनिर्वाणाम्नेगन्धकमूर्त्तदानात्पुनर्ज्वलति॥ मुग्धिरासे कालज
 लोभ्रभेकवशाभिः पादौ मुखयित्वा कदलीपत्रेणावेष्ट्य ज्वलद्देगारे भूमति॥ नद ह्यते॥ स्त्रुही
 मूलं गुडेन भक्षयेन्निद्रा भवति॥ कामाक्षीमूलं शिखायां वधयेन्निद्रा भवति॥ नागदमनकम्
 लं डोलापुष्पमूलं हरिद्रातण्डुलचपिष्टा वृत्तनाडुदकपरीक्षायां जयः॥ शान्मलीमूले हि गुग्गुलि
 कारवननालुष्य पातनं॥ कागुष्ठं स हिरया दद्यात्तां वृत्तेन वा विरेजनेन वा विरेजने भवति॥ स्त्रुही क्षीर
 मर्कटीजं युग्मावृत्तिगुडेन भक्षयेत्तत्तपति॥ कुकुन्दरीवृत्तेन द्योतकस्य नासा मुखं येत्॥ आ

हारं न करोति॥ वृन्दनेन प्रकालननस्यात्पादां दातव्यं मोक्षः॥ केतकीमूलं शिरशिख्ययेत्तत्तपति॥
 मूलं हस्ते तां मुखे रपुष्पनक्षत्रे गोपाठयेत्तत्तपति॥ कस्य न ग्रासुक्तं शिखौ ध्रुवा न यथा गात्रः
 किं विधिः क्व पितेत्॥ शस्त्राद्यातं भवति॥ शानाकवीजं युक्तं पाडुकादये हरिणा वर्मसा कुर्यात्त
 नेन मज्जति॥ भोषणीव यित्वा जिह्वातले स्थापयेत्तत्तपति॥ तप्तफालं वा घना न्नदहति॥ सूतकक्षारयुत
 हस्तिगुग्गुयानाङ्गं भयतमं॥ श्वेतशरपुष्पा मूलं पुष्पौष्ठं त्वगव्यघृतेन भाष्य शिरसादौ वधये
 त्कागुभयं वौरभयं वारयति॥ गृध्रवशात्तलूवशाभ्यां वर्मपाडुकामा रूयति॥ इरेगमना गमने भ
 वति॥ सर्षपफलमशज्जहत्तं सुदिवसे सन्ध्यायामधिवारयन् नमो मुक्तं शिखौ भूत्वा वामपाणे
 नागरीयाभुमौ न स्थापयेत्तत्तपति॥ भगवतो माला मन्त्रेण काय्येयस्य रक्तेन भावयितुं तत्त

सिध्दं नंतमासेनो नानकं । तदस्मिन् सारेण तैलकं तद्ध्रमनावर्तितं कृत्वा तत्कपालके तद्ध्र
 दास्य कमांसादिरत्नेन सेवनं तदुपलेपनादी नयलेन कृत्वा पुनः पुनरक्षावालिभ्यः कार्याः ।
 परिणतफलं मुखे क्षिप्त्वा तदात्ममर्कभावयेत् । तादृशो भवेति ॥ त्रिलोहवेष्टिद्वेष्टिना तद्धर्तनं ।
 तत्रेदं त्रिलोहं सार्द्धं सप्तत्रयोमासाः सार्द्धं द्वयवतुष्टयं पञ्चगु आत्रयोमासां रविचन्द्रकुतासनैः
 ॥ ताम्रमा ३ ती ७ रूप्यमा ४ ती सुवर्णमा ३ ती ५ ॥ न कपालेन संपुटीकृत्य मृतकस्य गारोयना लक्तका
 भ्यां साध्या कृतिमास्ति रयतैव तं नाम विदुर्मितं गन्धोदकलिपं द्वितीयकपालेन संपुटीकृत्य
 मृतकसूत्रेण वेष्ट्य शिथिलकेन वन्धयेत् । त्रिंशंगारे तापयेत् । रात्रौ यावत्सिद्धं कोनं विनीयते ॥
 सुरकन्यामप्या नयति ॥ ३ ॥ आकट २ मोहय २ अमुकीमा कर्षयेजः ॥ स्यात् ॥ कपिस्थ फलं यूक्ती

कृत्वा माहिषादभ्राभावयेत् । सप्तवारान्नृत्तनभाणुस्थे तजेत रुणुकं वित्तु क्षिपेत् । क्षणमात्रेण द
 क्षि भवेति ॥ कपिस्थ फलं पिस्वान्न तनभाणुं लेपयेत् । तत्र दुग्धं यापयेत् । सरहितं दधि भवेति । स
 पक्कघटे दुग्धमावर्तितं यावयेत् । दाते दधि धैर्यं सा घटं भक्षयेत् ॥ दधि घटो भवेति । अर्क
 क्षीरेणानवघटं विभाज्य वज्रपातत्रिंशजलं तत्र क्रमिव दद्यात् ॥ स्त्रीप्रथमप्रसूतदशादि
 नेन भद्रमगृहीत्वा मुखे द्वयेनाधोर्ध्वं विन्यासेन जले प्रविशेत् । तत उर्ध्वं भद्रमरेखया उदककु
 म्भः शुष्यति । अंशो भद्रमरेखया पूरयति । रविदिने सालीयं । मूलमपामार्गमूलसुत्याद्य
 पृथक् प्रक्षितं दण्डाग्रौ कटिधारितौ युज्यतः । वद्वारबीजवाला मुखे तदनकपटजलप्र

॥ वसु ॥

॥ ६७ ॥

क्षेपान्नपतति ॥ तेनैवलिप्तयेत्रपदि कारोहनाज्जलेनमज्जाति ॥ भूमिलतायद्योतयोश्चुर्त्त
तेलविमदितेकृत्वातेनपल्लियतेनडातैज्वलति ॥ तामुभाजनेलवनेनग्रामलकिंपंक्यित्वा
लोहभाजनेलेपनतमामिवभवदृश्यते ॥ तस्मिन्गौहलेगभ्रशिवूर्त्तदानाज्वलतिशिर्या ॥ सत्तु
कवीजोपरिलपुपुष्यादिसंस्थाप्यजलदानादुत्पत्ति ॥ कृष्णवोक्तवटककोठरेभूरंपुक्षि
प्यत्राकारोत्पत्तिभूमतिमुत्कमत्समभ्रजातकतैलेनविभावितंजलस्थंवलति ॥ ॥
कृत्वाकलवीराख्ये श्रीयत्तुमहारोषरातत्रेकुदोहलपेटलएकविंशतितमः ॥ ११ ॥ अथ
भगवानाह ॥ हृदिप्राणो गुडोऽपानः समानोनाभिदेशके ॥ उदानः कण्ठदेशेतु व्यासः सर्वश

रीरगः ॥ एषामधोप्रधानोऽयंप्राणवायुहृदिस्थितः ॥ आसप्रश्वासभेदेनजीवनंसर्वजन्तुनां ॥
षोडशक्रान्तियोगेनप्रत्येकंदगुमेकैकावतुमगुलवाहेनद्युतंशतषोडशोदक्षितास्यर्शवा
हेनवह्निमगुलमुच्यते ॥ वामस्यर्शवाहेनवायुमगुलमुच्यते ॥ योमदक्षितासंस्पृश्ववेत्माहेउ
मगुले ॥ कृदमेवस्तच्चमन्दश्चवात्तमगुलंभवेत् ॥ लसनाकामनाडास्याप्रशानास्येववस्थिता
॥ अथवह्नीमधदेशेहिसहजानन्दक्षणेवहेत् ॥ प्रवेशाद्विभवेत्तुःस्थितिर्निश्चलरूपतः ॥ विना
शानिःसुतेवायोयावज्जीवंप्रवर्तते ॥ प्रविशन्कुम्भकोज्ञेयः पूरकस्तस्यधारणात् ॥ निर्गमादेवकोज्ञे
यानिश्चलाःस्तम्भकोमतः ॥ चगुरोषरासमाधायसपुर्जितदारभेत् ॥ प्रविशन्तंगणमेवायुंशतसहस्रा
दिसंख्यया ॥ सिध्यतेतत्सरादेवबुद्धनाथववायथा ॥ वायुमेकंगणयेद्यस्तुप्रज्ञामालिङ्गनिर्भरं ॥ सि

॥ यरु ॥
॥ ६८ ॥

ध्याते पक्षमात्रेण च गुरोषां मूर्तिः ॥ दिव्यं ज्ञानं समायुक्तः पञ्चाभिर्ज्ञो हि जायते ॥ च गुरोषां समा-
धिः स्वस्ती मालिनी भर्तुः ॥ हृदये बह्वयं गुरुं ह्यनुत्तमं संपुटं ॥ मुखे नवं मुखं कृत्वा
निश्चेत्सुखं तत्परः ॥ हृदयात्तं गतं वदुः सत्यं नृप भावयेत् ॥ ततः स्तैर्यवलेनैव सवज्ञा नी भवेत्तरः
॥ समन्वाहरमात्रेण भूतं भविष्यत्यवतरेण ॥ परं विलम्बं जानाति सत्यमेव तद्वदामह ॥ तथा तेनैव या-
गेन कर्तुं सध्यं विभावयेत् ॥ शृणुते सर्वं देशस्थं द्रष्टुं सन्नितं यथा ॥ तथा नेत्रे प्रभावयित्वा त्रैलोक्यं
सपश्यति ॥ नाशाय च तथा ध्यात्वा जानीते सर्वं गन्धं के ॥ जिह्वाया च तथा ध्यात्वा दूरास्था दंष्ट्रा वदति
स्त्रिंशतिं वाते ॥ स्खलिंगा च तथा ध्यात्वा जानीते सर्वं स्पर्शं नी ॥ शिरो मध्ये तथा ध्यात्वा सर्वं सामर्थ्यं वदति ॥
यत्र तत्र स्थितं वायुना समरसीकृतं ॥ निरुद्धं तत्रैव तदेव प्रतिष्ठितं ॥ शान्तिं कंचोद्विक्ती वश्यमाकुरु

किं सारं तं तथा ॥ ५ ॥ आठने सर्वं वै भावनेन प्रसिध्यति ॥ कुंभादिकप्रयोगेन यत्तुर्दृष्टिं नियोजयेत् ॥
वासालोकिनी दृष्टिः कुम्भकेन वशीकरेत् ॥ दक्षिणां कर्षणीये या पुरकेन नियोजितां ललातस्थानुया-
दृष्टिं मोरणीरेव केन सा नासाग्रस्थिता दृष्टिः स्तम्भनी स्तम्भकेन हि ॥ कुम्भको हि यत्तु पुष्पे स्तुही दृष्टो-
वपूरकः ॥ रेवकः सरसी दृष्टो स्तम्भः सजले तले ॥ विहितं को हि वृत्तासं पूर्वदृष्टिं नियोजितः ॥ सर्वं साम-
र्थ्यं यत्तु स्थिति ध्याते विलरोधतः ॥ विलस्य रोधना दायो धो वा योश्च रोधनात् ॥ विलस्यापि भ-
वेजो धो न्योन्यगतिवै स्थितः ॥ प्रशोषायेकयोगेन कजं प्रसमागमे ॥ निरुद्धो हि सुखं भुञ्जीन्
सिध्यते सावलप्रभुः ॥ वजसत्वादयो वुजाः सहायास्तत्प्रसन्निहाः ॥ किंपुनर्लोकि का देवाः कीर्ति-
ताः शोकसदयः ॥ सगुह्यं सर्वं तत्रैव मया तत्त्वो वलप्रभुः ॥ ये सैवाराधनं कृत्वा गतदुःखान् भो यताः

॥ वृत्त ॥

॥ ६६ ॥

॥ गंगा बालुका तुल्या भविष्यति महर्षिः ॥ वत्समाना वैदुहा कुटुम्बानसमन्विताः ॥ तस्माद्योगी सदा नि
त्यं वितयेदयं लक्षणम् ॥ १ ॥ अथ लहियेन जातितस्माज्जन्मे हनि स्कुलं ॥ न हितेन विना सिद्धिः शुद्धमात्रा
पितृभ्यते ॥ ० ॥ ॥ कृतक लवी राखे श्रीवर्ण महारोष तात त्रे वायु पु योग पठलो दा विंशति तम ॥ १ ॥
॥ २२ ॥ ॥ अथ भगवान्नाह ॥ पादतालुका विदुना भि वेधा विरात्रे एतत्कः स्मृत ॥ पादतालुका
विधाव ध्व वेधा सा सत्रयेन ॥ पादतालु विधाना सिका वेधेन मा सत्रयेन ॥ कुटि प्रभाव काले ससुं ह
जिह्व कर्मा वेधेन ॥ नापित गति वेधा त्र प च वेधेन ॥ जिह्वा ग्राद दर्शने ति व सरे ॥ कर्मा ग्रा वेधा च त्र
मासे ॥ ३ ॥ उल्लो वेधा दि नै केन ॥ सुरत स्य म च अने वाह जिह्व कया मा सेन ॥ सतं सर्व क नि का वेधा सा

सेन ॥ सम हत्क ए वेधा लक्षत्रयेन ॥ सम तालुका त्रये वेधा ति दि नैः ॥ सरतैः कर्मा यो च दाठा
नारा त्रि मा सैः ॥ कर्मा मूल त्रये म ध्ये म सा ग्रेषु ए ध्व कृ प च क वेधा ति दि नै केन ॥ पादंगुष्ठ मा
रभ्य ना भि यर्थ त वे धा ल ए मा सेन ॥ ना सा ग्र मा न सौ धि ल्या त स स रा त्रे न ॥ कपोल मा स के दा ल्य च मा सैः ॥
यक्षुः स्य द ना दर्श ना ल्य च मा सैः ॥ ना सि का त्र को ल प दि नैः ॥ हृदय नि म्ना ल्य स रा ॥ जिह्वा म ध्ये क क र र वः
या द्वि रा त्रे न ॥ न त्य र क्ते दर्श ना ल्य ए मा सैः ॥ दन्त शो षा ष ए मा सेन ॥ मुरु ख ल्य दर्श ना ष ए मा सैः ॥ श्री ता दो काले
वि प र्य या सा ल्य क्त्र जिह्व दर्श ना ल्य क्षे ए र हः ॥ का र ल्य शी ता दर्श ना त्र फुः ॥ का र ल्य उष्ण त्वं दु शा हेन ॥ अना
सिका मूल क क र र वा दर्श ने ना सा द रा दि नेन ॥ दे दा प मा र्जन श द्य श्रु तेः ॥ सर्वा ङ्ग शी ता र द शा देन ॥ स्नात
मा त्र स्य ह त्या द शो षा त्र दि मा सेन गा त्र दु र्ग भा दि स्त्रि रा त्रे न ॥ गा त्र स्त था दि नै केन ॥ नामा व र्त मूत्रा ष ए मा से

न। न। भो विषयायाप्यथोहेन। न। सा। प्रादराना। त्पथमासेन। ने। त्रंगुलीपीडनेयो। निरदर्शना। तातदिनैः॥
 कर्मधना। श्रुतेवर्षेण॥ पञ्चकुषिप्रतिविम्बादर्शना। त्पथेण॥ एवं ज्ञातातद्व्यनंपरलोवश्चि नयेत्॥
 ॥ ॥ क्लृप्तकलवीराख्ये श्रीयगुमहाराषणतत्रे मृत्पुल्लक्षणपटलश्चो विंशतितमः॥ २३ ॥ अथ भगवा
 नाह॥ मातृपितृसमायोगा। त्पथभूतात्मकः। शरीरपथभूतात्मकः। सूर्योदयोमीलनयोगतः। जायतेत
 त्रैवैस्य॥ प्रज्ञोपायात्मकः। पुनः। अस्तिवक्षोभवे। अदात्म्यात्मा। सस्यसमावः। आत्मशून्योभवेदेहः। सत्वा
 नाकर्मनिमित्तः॥ मायायमस्यकुर्यात्। यमश्चरते। गरोक्षमः। शक्रश्चापसमश्चापजलवदोपमा मतः॥ ॥
 क्लृप्तकलवीराख्ये श्रीयगुमहाराषणतत्रे देहस्यरूपपटलश्चतुर्विंशतितमः॥ २४ ॥ अथ भगवातीत्या

ह॥ अथातपरं श्रोतुमिच्छामि प्रज्ञापारमितोदयं। प्रसादकुरसेनाथसीक्षिपूनातिविस्तरं॥ अथ भगवा
 नाह॥ अथातसम्यक्प्रज्ञामि प्रज्ञापारमितोदयं। सत्यप्रयत्नं। देवीषोऽश्वाद्यवपुस्तती। नीलवर्त्मिनीः
 भागांशुक्षोभेनवसुदितं। रक्तपद्मोद्यतासवोनीलेयावामहस्तके। स्थितं वै कामशास्त्रीतुपमवद्रोपरिस्थि
 ता। पीनोन्नतकुण्डलश्चाविशालापीप्रियंवदा। सहजानन्दसमाधिस्योदेवीमेतान्तुविभावयेत्॥ कुंकारेज्ञान
 संभूतांविश्ववजीतुयोगिणीं। भावयेत्क्रौञ्चमायोगीश्वरं। सिद्धिमवाप्नुते। अथवाभावयेत्कृतावालीधीःका
 रसंभवा। सुदितंशाश्वतेनैवपीतावजधालेश्वरी। रत्नेशमुदितं वजीरतांका। कुरुकुल्लिकां। अमिताभमुद्रि
 तां देवीं। कुंकारज्ञानसंभवो॥ तारास्याश्यामवर्त्मा। अथ तांकारज्ञानसंभवा। अमोघमुद्रितां ध्यायात्पूर्वरूपेन
 मानवः। सत्यप्रयत्नं। सवर्त्तसौम्यरूपेणसीस्थितः। श्वः। पादाभरः। श्रीमानालिंगमिन्नयः। कृती। स्वकुली

॥ व ॥
॥ ७२ ॥

इषादिमादेवी स्थिता वै प र्मावरी । अथैव ध्यानयोगेन दर्शयामासि पूजया । वधये सर्वदेवान् किंपुनश्च त
रात्रान् ॥ तत्रायं मंत्रः ॥ उं व लु महारोषण व भ २ अमुकं कुं य २ ॥ पीतया यजयु कं वामेय श्वेतं पद्मया ॥
नीले वै व लु रोषण रक्तया कृष्णया धवा ॥ सिध्यते तक्षरा देवयोगी भावना परि ति स्थितः ॥ एवं श्वतावला
दीश्वभावयेतादयस्ततः ॥ वीजे नापि विना ध्यायादेक विलं समाहितः ॥ पितृन् सु अनुस्य पत्तिं नृगच्छन्
वेक्रमन्त्रपि सर्वावस्था स्थिता योगी भावयेद्देवता कृतिं ॥ अथ वा केवल सौरय योगिणी वचनं दत्तं ॥ तावदि
भावयेतादं यावद्विस्फुट तास्य जेत ॥ गते त्रयस्फुटे योगी महासुदं स सिध्यति ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कृत्ये कृत
वीरारको श्रीव लु महारोषण तत्रे देवता साधन पटलः ॥ प य विना तित स ॥ २५ ॥ ॥ दमवो ज भ गवान्

श्रीवजस्रस्यैव योगी योगिगणा भगवतो भाषितमभ्यः नन्दनिति कृत्ये क लवीरं नाम व लु महारोषणं ततं स
मासं ॥ ॥ यो धर्मा हेतु प्रमवाहेतु से जांताथागतो अ व दत्तेषां यो निरोध एव वादी महा प्रमताम् ॥ ॥
शान्तिकं पौष्टिकं वैव शु क पक्षे तु क रयेत् ॥ व श्या भिचार कर्मादि कृष्ण पक्ष समारभेत् ॥ उत्तराभिमुखः
नियोष्टिकं प्रा श्रुयंतथा ॥ दक्षिणे रौद्र कर्माणि व श्या कर्ष ता प द्धिमे ॥ आ ग्नियामार एवै व नै स ह्यं द्वे
रा क्रियां ॥ वायव्यां स्थान वात्त न मै सान्यां स्त्री भन भवे ॥ शान्तिके शु क व र्त्तन्तु पीत व र्त्तन्तु पौष्टिके ॥ व
श्या कषणयो र्त्तं कृ ष्णा व र्त्तन्तु सारणे ॥ शान्तिकं मेत्र वित्तेन ह र्ष वित्तेन पौष्टिकं ॥ राग वित्तेन व र्त्तन्तु
क्रोद वित्तेन मारणी ॥ प्र दोष शान्तिकं कुर्यात् प्रत्येकं पौष्टिकं तथा ॥ व श्या भिचारु कं कर्म स ध्या हेतु
र्द्धरात्रके ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ न मो नि शा भै र वाय विरि २ किरात रूपेण स खिकौ तु एव ध्या मि स कट शृ गाल स

पञ्चधावराहादीनीं सिरिरिस्त्रिरिस्त्रिस्त्रिहा ॥ ऐते मन्त्रेण एकहस्तेन लोच्यन्ते कविशक्तिवारं परिजिघास
हेक्षेत्रे वाटिकायां यतुस्को लोच्यते कश्चेपयेत्तनिरुपद्रवो भवति ॥ अथ वा विषलवनराजिका सर्व
पमुलबीजश्चतुरविजमहाकालबीजम् ॥ ऐतेषां वस्तुसंयोग्यमहिषसुकरशृगाला नीरुधिररेणालो
शुचतुदयपुष्पश्च पवर्लिंदलातस्य आदक्षित्वा हस्ते गृह्यवानेन तर्जनीक्रोधनादेव तु दिशंश्चेप
येत् ॥ सीमा प्राकारवन्धकृतौ भवति ॥ ॥ श्रीशुभपतिवरणाकमलधूलिधरशरितोत्तमीश श्रीम
न्मानेश्वरीष्टदेवतासमाराधनतल्लक्ष्मणदेवयशसिर्वंशराजराजीवोत्पुल्लवकाशनैकभास्करप्रवल
रिपुमत्तमाते गदपदलनैकवतुरकेशरिसमत्तराजवक्रसेवितशरनैकयोग्यपादममलानप

त्रः नेपालमन्दलसरोरुहमकरद्वयीयमानमलमन्दपनानाविद्याविनोदकलानिधिसत्सुन्दरी
गणमनोनादमोहजालसमनयितामणिमहाराजाधिराजन्तपवक्रवृद्धामणिपरमेश्वरपरमभ
हारकदेवनायकावतारश्रीशंकराजेन्द्रविक्रमसाहदेवप्रभौ भूज्यमानायां प्रतिपक्षदुर्भिया
यां लक्ष्म्यावरनक्षत्रिणाद्वारसमलैकतायां विहययुक्त्यां उन्मत्तलकायगंतुननियामादिवि
द्येद्यावरणशेवकपारावतमाहाविहाराधिस्थितश्रीवजाययीमौन्यपतिश्याधेन विधितं ॥ ॥
यादृशं स्मर्यं हस्तादिशं लिखिमया ॥ यदि सुदृढमसुदृढवाममदोषानदीयेते ॥ कार्यकर्तव्यथायास
लेषको गननायकः ॥ ददापि वरते विदुः काकथाक्षुत्तरजना ॥ ॥ समस्तपक्षभृतगृह ॥ ॥

सं० ॥
॥ ३४ ॥

Skullavika Canola mahat...

वेदप्रकृत्यासप्तमि, आशानक्षत्र, त्रिगंधयोग, सप्तवारसरे सप्तर्त्तमिति, शुभं भवति...

ASFA
2751 I